45. ÉVFOLYAM, 44. SZÁM Ára: 5,80 Ft 1989. NOVEMBER 1.

LUDAS MATYI

Barát József rajza

A NÉP HANGJA

– Soha többé zsákutcát!

4. OLDAL

Kikiáltották a köztársaságot

A KIKIÁLTÁSI ÁRAT MÁR SOKSZOROSAN MEGFIZETTÜK...

9. OLDAL

SIMBUN CIRKUSZ

Egy magyar sajtóbotrányhoz napjainkban legalább egy dolog kell: egy seprűnyél, vagy egy japán újságíró.

Napjainkban az is kiderült, hogy míg a jólismert előadóművészünk kitűnően ért a seprűnyél kezeléséhez, addig — a politikusként — még nem eléggé ismert filmrendezőnk még nem nagyon ért a sajtónyilatkozatokhoz.

Napjainkban az is kiderült, hogy a japán Simbun című lap munkatársa viszont nem tud jól magyarul. Ebből lett aztán a nagy Simbun-cirkusz.

A magyar szavakat ugyanis nagyon nehéz lefordítani japánra. Itt van például az ősi japán kifejezés, a „nuhsinyomuri". Minden japán kisiskolás tudja, hogy ez egy többjelentésű szó. Az első jelentés: pártegység (múlt idő, semleges nem). A második jelentése azonban az, hogy: Grósz és Berecz. A japán tollnok azonban a nuhsinyomurit kiragadta eredeti szövegkörnyezetéből, s ebből jelentős bonyodalmak származtak, mert ennek kapcsán néhány, a magyar belpolitikai események iránt különösen érdeklődő osakai taxisofőr napokig abban a hiszemben volt, hogy Nyers Rezső a magyar pártkongresszuson Grósz és Berecz (nuhsinyomuri) beválasztását szorgalmazta az új vezetőségbe.

A másik ordas hibát a japán újdondász azzal követte el, hogy a cikk kefelevonatát megjelenés előtt nem küldte el a nyilatkozónak. Vétkére persze csak akkor döbbent rá a zsurnaliszta, amikor egy háború előtti japán értelmező szótárból megtudta, hogy mi is az a kefelevonat. Mert a mi feltűnően magas fokon álló sajtóetikánk természetesen nem tudja elfogadni a japánnak azt az idétlen kifogását, hogy náluk a kézirat legépelése és az újság kinyomtatása között mindössze 38 perc telik el, nyomdász-sztrájk esetén pedig egy óra.

Az a kifogás sem fogadható el, hogy a magyar nyilatkozó felesége köztudottan japán hölgy, ezért a külhoni újságíró joggal feltételezhette, hogy a házastársaknak már sikerült egymás között tisztázniuk, hogy mi a különbség a nuhsinyomuri két jelentése között.

A japán azonban — igen korrekt módon — nem várta meg, míg seprűnyelet törnek felette, hanem elismerte, hogy ő hibázott, sőt még azt is vállalata, hogy személyesen beszél az osakai taxisofőrökkel, most már tényleg torzításmentes képet adva a kongresszusról. Meaculpáját a budapesti japán nagykövetség sajtóattaséja magyar nyelven is közölte; ő már régen itt szolgálhat Magyarországon, mert az általa leggyakrabban használt, és legtisztábban ejtett magyar szó az volt hogy: „hiba".

A póruljárt újságíró most bánatában bizonyára felbontott egy üveg rizspálinkát, és a magyarországi kalandra gondolva fogai között csak annyit mond: muritoyarim. (A szó második jelentése a szerkesztőségben!)

Trunkó Barnabás

FÉLREÉRTÉS

– Ikebanának gyűjti, aranyoskám?

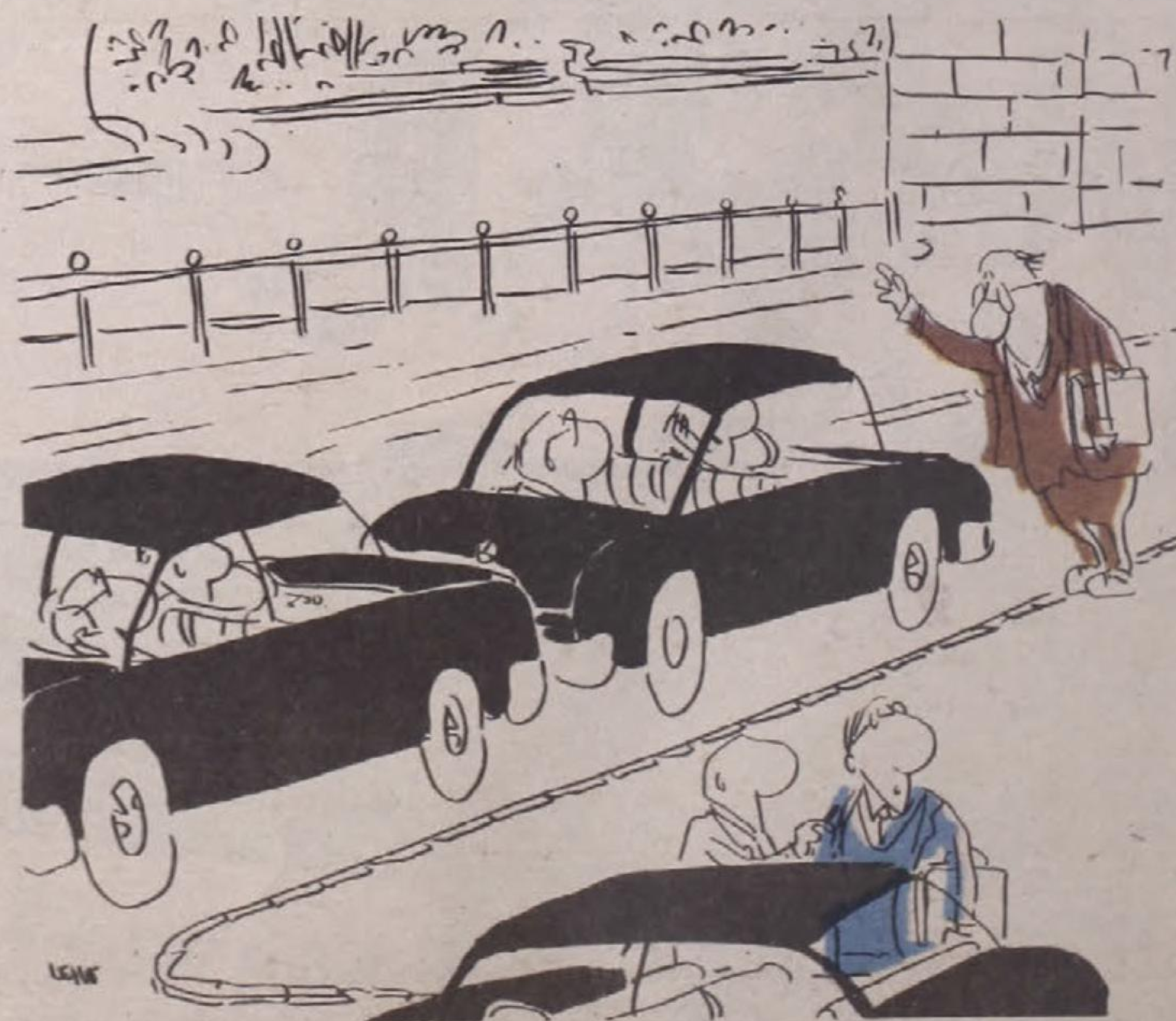
LEHOCZKI: Más

– Világéletében puritán párttag volt, így érthető, hogy csak kétmillió dollárt hagyott a családjára . . .

ÚJ HELYZET

– Vigyék már haza őt is, reggel még kocsival jött . . .

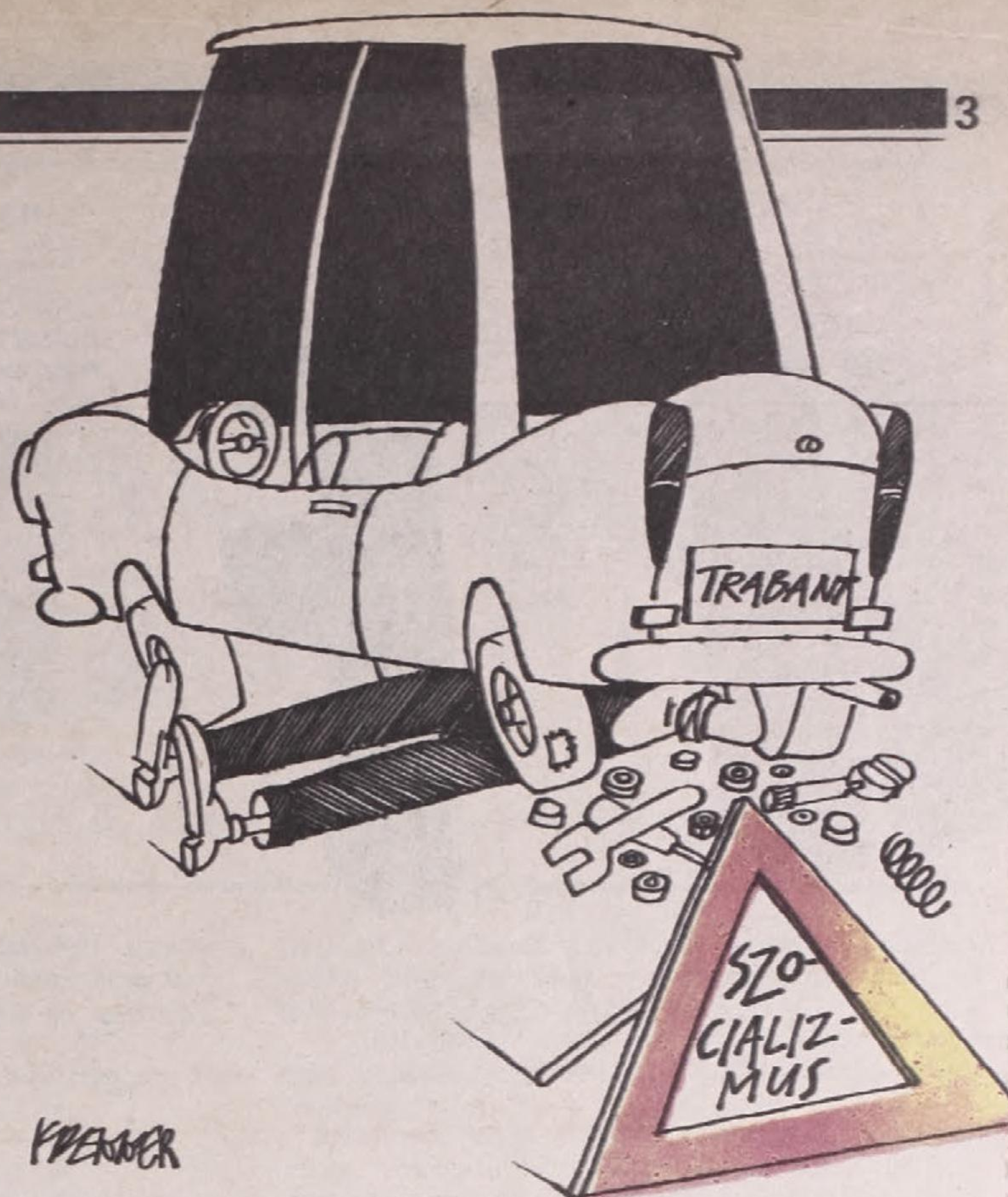

– Hogy fogják megszokni, hogy ez nem villalakás...

...most...

– Mit tolakszik, barom?! Így akar majd maga felzárkózni Európához?!!

Márton vitéz és a koldus

Csak félreértésből eredő pletyka, hogy a Parlament kupolájára a vörös csillag helyébe egy szélkakas kerül. Széljelző gömb az, régen is ez volt rajta, hogy a képviselők már érkezéskor lássák, merről fúj éppen a szél. Rejtély, hogy évtizedeken keresztül, amikor hiányzott a kupoláról, honnan tudta mégis a túlnyomó többség a szélirányt.

A tízmázsás csillagot, amelynek világítását már kikapcsolták, előreláthatólag tavasszal szerelik le. Állami intézményen ezentúl pártjelkép nem viríthat. A pécsi városházáról már le is szerelték a csillagot, ide a város új címere kerül, ami a régi. Még Mária Terézia és II. József adományozta 1780-ban. És most, hogy a nép felfelé tekint, kényes arra, minek van helye a tetőn, kupolán, homlokzaton, mind több városban rehabilitálják az egykori címert, vagy újat készítenek a mostani helyett. A belügyminiszter ugyanis 1948-ban megtiltotta a városcímerek használatát, kimondva, hogy azok a feudális és a polgári konzertív körök szimbóliumai. A hatvanas évek végétől már kezdték engedélyezni a „népi" címereket, a legtöbbjükön fogaskerék, búzakalász, könyv — a város sajátossága ritkán jelentkezett: például Makón egy hagyma, egy csillag, vagy Vácott három gyárkémény. Itt most kezdődött közvélemény-kutatás, hogy állítsák-e vissza az egykori címert, vagy füstölögjön tovább a három kémény.

Kunszentmártonban az alig 4 éves címer leváltása van napirenden. Akkor a vezetés nem fogadta el az 1719-es eredeti címerre hasonlító tervet. Márton vitéz lovon, előtte egy koldus. Mártont túl kövérnek tartották, koldus pedig hogy kerül egy mai címerre, amelynek „ki kell fejeznie a szocialista fejlődés évtizedeit"? Az elfogadott címerre a város szűcsipari hagyományaira utaló kosszarvat tettek csillaggal. Most mégis Márton vitézt követelik vissza és a koldust, aki egyesek szerint híven tükrözni a szocialista fejlődés eredményét. A fővárosban szintén tervezik, hogy felújítják a régi címert és az alig hat éve elfogadott zászlót is visszacserélik a régire, a piros-sárga-zöldre.

Kedvem lenne a meglévő egy szövetkezet mellé új címer- és zászlógyártó céget alapítani, hátha az én lobogómat a jelenleginél fényesebb szellők fújnák...

Földi Iván

VÁLASZTÁSI KÉSZÜLŐDÉS

A NAGY HA-HA-HALÁSZ

KOMMUNISTA SZOMBAT

– A jelszó a régi: proletárdiktatúra! ...

HA EZ ÍGY MEGY TOVÁBB

— Anyu, iskolai kirándulásra kell bevinni holnap pénzt.
— Mennyit?
— 60 000 forintot. New Yorkba megyünk.

REKLAMÁCIÓ

— Tegnap vettem Önöknél ezt a masinát. Hogy az a...
— Pardon, káromkodás a Szent István körúti fiókunkban...

GOROMBASÁG

— Miért akarja otthagyni az üzemet?
— Goromba a művezető. Folyton parancsolgat, utasításokat ad.
— Ez a dolga. Mégiscsak ő a művezető.
— Igen, de én az igazgató vagyok!

FELEDÉKENYSÉG

Van akinek csomót kellene kötni a zsebkendőjére, hogy el ne feledje: ember!

DERÉK APA

— Kisfiam, majd én hintázok helyetted, mert te leeshetsz és megütöd magad.

ÜZENET

— 1990-ben érkezem Pestre Buenos Airesből, csak nem tudom mikor. Ti mindenesetre várjatok a pályaudvaron.

UTOLSÓ FELSZÓLÍTÁS

Amennyiben fizetési kötelezettségének nem tesz eleget e hó 31-ig, úgy kénytelenek vagyunk tovább várni.

SZERELMESEK

— Most adj egy búcsúcsókot, aztán maradj velem örökre.

TÉVÉRAJONGÓ

— Önt halmazati büntetésként három évi börtönre ítélem.
— Ha van színes tévé a cellában, öt évet kérek.

Galambos Szilveszter

FÜLÖP GYÖRGY:

KÖZÉLETI ÁLMOSKÖNYV

Az álom: vállalkozót meztelenre vetköztetik
A megfejtés: Kézhez kapja az adókivetést

Az álom: Pártalkalmazottat mint kapitalistát államosítják.
A megfejtés: Számonkérik a pártvagyont.

Az álom: Munkásőr kezében a kézigránát hónapos retekké változik.
A megfejtés: civil lesz és fóliázni fog.

Az álom: Katonatiszt karácsonyfának álmodja magát Vízkeresztkor
A megfejtés: Nemsokára leszerelik.

Az álom: Nagyfejes sétálni megy és pénzzel szórják fel az útját
A megfejtés: korkedvezménnyel nyugdíjazzák.

Az álom: képviselő borús égből mennydörgő hangot hall. Megfejtés: visszahívják.

Az álom: ortodox marxista úgy elváltozik, hogy az anyja sem ismer rá.
A megfejtés: reformpárti lesz.

NEHÉZ IDŐK

— Ki verte így össze a képét?
— Történelmileg alakult így.

●

Az adószedők legújabb jelszava: „Ott leszünk minden falat kenyérnél és minden korty víznél!"

●

VÁLASZTÁSI TAKTIKA

Elvtársak! Ezúttal mi leszünk a szalámi!

T. P. J.

– Ide küldtek a Jászai térről nagykövetnek, ahol se közel, se távol még egy oázis sincs...

Óda a töröttszárnyú keszeghez

Halló, micsoda girigáréval lottyantott megint szemközt édesbús korunk! Fel a szívvel, emberek, mert most már fix, hogy egykettőre a jólét vizein fogunk tocsakolni. Már legalább, ha lesz bennünk elég kakaó átvenni egy új módszert, amely az összes új — és régi — módszerrel ellentétben egy vasba sem kerül.

Tessék jól figyelni, a séma a következő.

Tegyük fel, hogy a Honvéd saját pályáján 2-0-ra kikap a Benficától. (Ha nem tesszük fel, akkor is kikap!) Mármost az eddigi sínen haladva mi történik ilyenkor? Sírás-rívás, fogak csikorgatása, hamuhintés, egymás leocsmányolása. Holott...

Holott csak elő kell venni a sportlapot és kikeresni belőle egy megfelelő tudósítást. Mondjuk, hogy az Anderlecht 4-0-ra verte a La Vallettát. Ez már jó, már vigasztaló. A 0-4 kétszerte súlyosabb vereség, mint a 0-2 és Málta gyors ütemben fejlődő ország. De ez még semmi. Mert a tudósítást tovább olvasva kiderül, hogy a La Valletta még elégedett, boldog, örül a 0-4-nek, mert ők 0-8-ra számítottak!

Hát ebből a krecliből nézve az a kispesti 0-2 mámor, eufória, móka, kacagás.

Ez lett volna a séma.

Most jön a konkrétum.

A rádió bemondja, a lapok megírják, hogy Lengyelországban 140 százalékkal felemelték a tüzelőanyagok árát. Ilyenkor aztán mi van? Beáll nálunk az ősi turáni reflex, működni kezd a szittya letargia, fekete lobogókat tűzünk szájunk szegletébe, keserű könnyeket ontunk a lengyelek sorsán, akik csak majdnem-szomszédaink, de teljesen barátaink. Ja, ja, mondjuk magunkban s bólogatunk, mint a szomorúfűz hervadt lombja, hiába, az infláció, az átmenet, a konszolidáció, nekik is kijut Poniatowski Szaniszló óta egyfolytában...

Aztán meghallgatjuk, elolvassuk a mondat másik felét és elámulunk. Lengyelország tapsol és énekel, mert ennél sokkal nagyobb áremelésre számítottak.

Lelki szemeimmel már látom is, mint söpör végig az öröm ritka hulláma az egész országon. Fekete fenyőerdők gyantaillatú tisztásain tábortüzeket ugrándoznak át hagyományos barátaink. Az óvódákban új rigmust tanulnak az almaarcú nebulók:

Ami angolnak a krikett
Fázónak a lengyel brikett!

Szépségversenyeket is rendeznek, megválasztják Miss Kokszot aki gyönyörű, drága, de nem elérhetetlen. És a nagyvárosok utcáin ismeretlen emberek borulnak egymás nyakába, aztán végigtáncolnak a sugárutakon, meg a köztereken.

— Hallottad? Csak 140 százalékkal drágultak az energiahordozók? Halihó, mégis érdemes élni!

És ezek után tessék elképzelni, micsoda öröm, micsoda héthatárra szóló lakadáré lesz a mi tájainkon, ha elterjed a csodálatos, a mámorító hír, hogy mi csak — tudomisén — hetvenöt százalékkal emeljük a tüzelőanyagok árát!

Magyarok, honbarátok, kortársak! Készítsétek a díszágyúkat és logobózzátok fel harangjaitokat!

Én speciel már a Hazafias Népfront kongresszusán tele lettem duzzadó derűvel, túlcsorduló reménységgel. Pontosan akkor, amikor meghallottam, hogy a nemes gyülekezet miféle nótára gyújt. Mert nem a Himnuszt, nem a Szózatot, nem az Internacionálét, nem a Marseillaiset, nem a Boldogasszony anyánkat, nem a Cserkészindulót dalolták. Hanem micsodát? „Hej halászok, halászok..." Akkor már tudtam, boldog ez az ország, a megnyugvás szelíd vízei felé halad sajkánk.

„Nem fogott az egyebet, töröttszárnyú keszeget..."

Jó, egy töröttszárnyú keszeg önmagában nem a jólét csúcsa. De gondoljuk meg, emberek, Moszkvában sorban állnak egy asztmás snejderért.

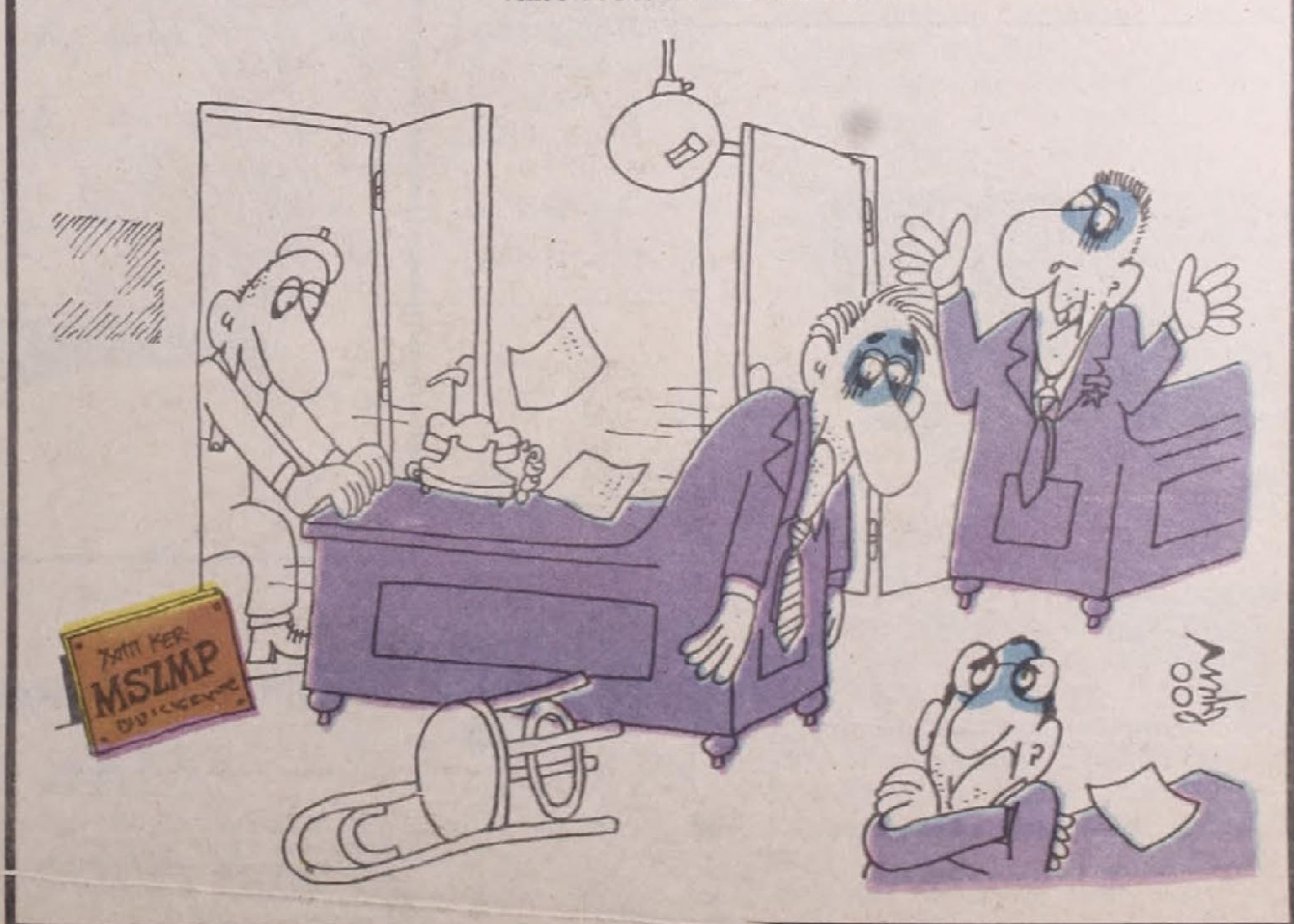
És boldogok, mert csak egy retardált ebihalra számítottak!

Peterdi Pál

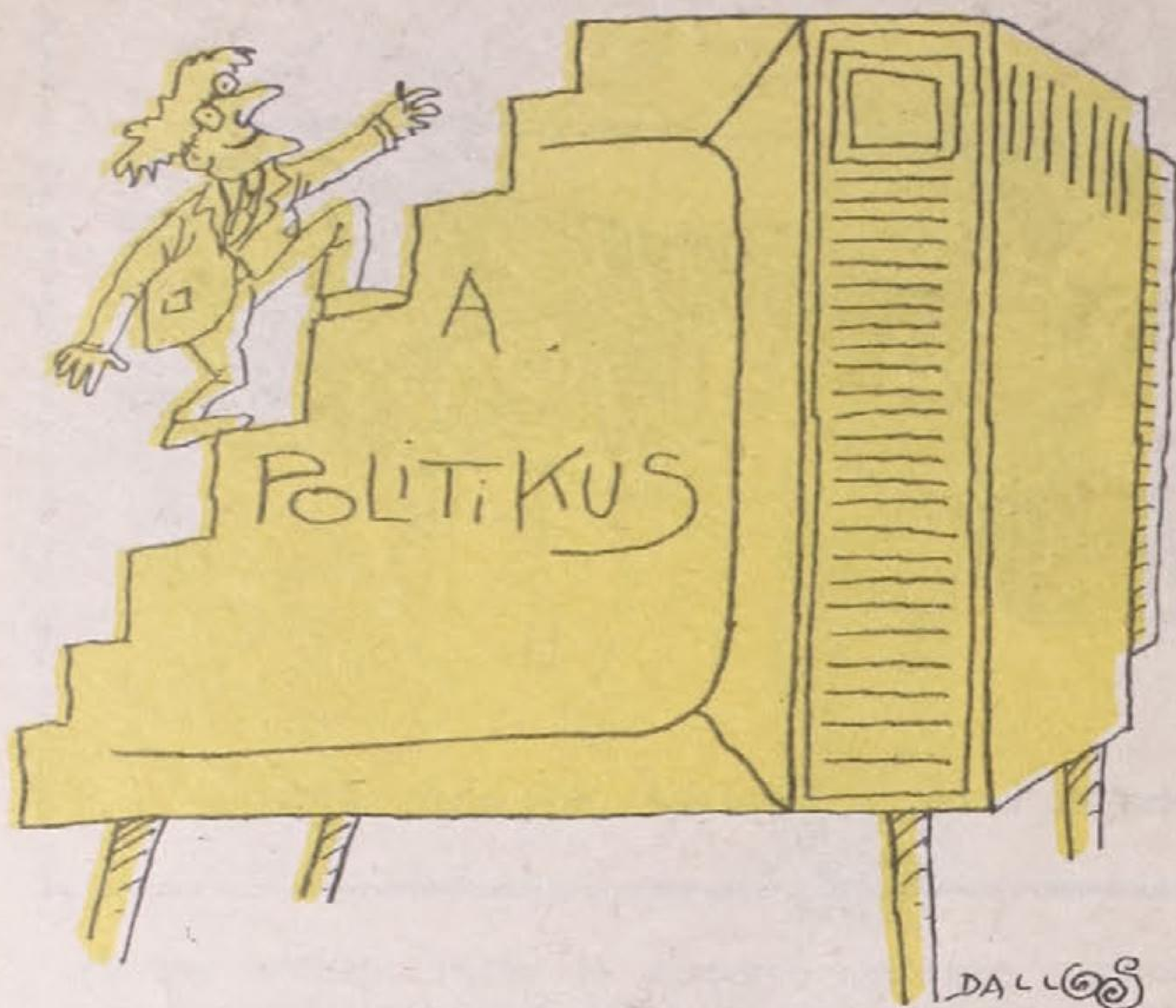
ŐSZ '89

KENTAUROK VÉGNAPJAI

A SZTÁRCSINÁLÓ TÉVÉ

AZ ÁL-GUBERÁTOR

A közhiedelem szerint a kuka hallgat, valójában azonban egészen másról van szó.

A televízió egyik gyorsan pergő magazinjában, az Új Hullámban egy riporter a kukában kotorászott. A néző, aki megfelelő tájékozottság híján nem tudta, hogy a cselekmény nem az, aminek látszik, hanem, tudományos elnevezéssel, szemétszociológia, meglepődve kapja fel a fejét: te jó ég, ott tartunk, hogy már az újságíróknak is a szemétben kell guberálniuk?

Örömmel jelenthetem: ott még nem tartunk. Csupán nagyon keveseknek adatik meg közülünk, hogy ennyire leszálljanak az élet mélységeibe, a legtöbb újságíró még ma is kénytelen beérni azzal, hogy az Országházból, esetleg valamely párt kongresszusáról, vagy éppen egy kebelszépségversenyről tudósít. (Mindegyikben van valami felemelő!)

Itt kérem egészen másról van szó. Ha ugyanis hinni lehet a fent már említett szemétszociológiának, akkor könnyű belátni: sok mindenre lehet következtetni abból, hogy mit dobnak ki az emberek. Vannak akik például egész kenyereket, mások olvasatlan könyveket hajítanak a kukába, de akadnak olyanok is, akik soha be nem vált ideológiáktól és nem működő társadalmi modellektől igyekeznek ily módon megszabadulni.

Az sajnos nem derült ki a guberálók életét bemutató kis összeállításból, kell-e valamilyen előképzettség ahhoz, hogy az ember könyékig kutakodjon a szemétben, egy azonban biztos: az Új Hullám riportere szerencsés kézzel nyúlt a kukába. Nemcsak azért, mert nem vágta meg a kezét egy nemtörődöm módon kidobott törött üvegben, de azért is, mert áldásos tevékenysége során talákozott egy nagyon tipikus trafikosnővel.

A dolog úgy történt, hogy a guberátor-riporter (a továbbiakban: ál-guberátor) bement egy trafikba és kért egy doboz Munkás cigarettát. Már ez is roppant tanulságos, majdhogynem életszagú volt, ám ami ezután következett, az a szocialista realizmus legnagyobbjainak tollára kívánkozott volna. A trafikosnő nem undorodott a meglehetősen életszagú ál-guberátortól, ellenkezőleg: mindvégig úgy viselkedett, mint akinek élete nagy álma teljesült azzal, hogy egy koszos, szemétben és más gusztustalanságokban (figyelem: újságíró!) turkáló illetővel beszélgessen. Ha valaki abba a hitben ringatja magát, hogy az életszagot nem lehet tovább fokozni, nagyot téved. Amikor ugyanis kiderült, hogy az ál-guberátornak nincs annyi pénze, hogy tudjon venni egy doboz cigarettát, a trafikosnő azt mondta neki: nem baj, majd legközelebb megadja.

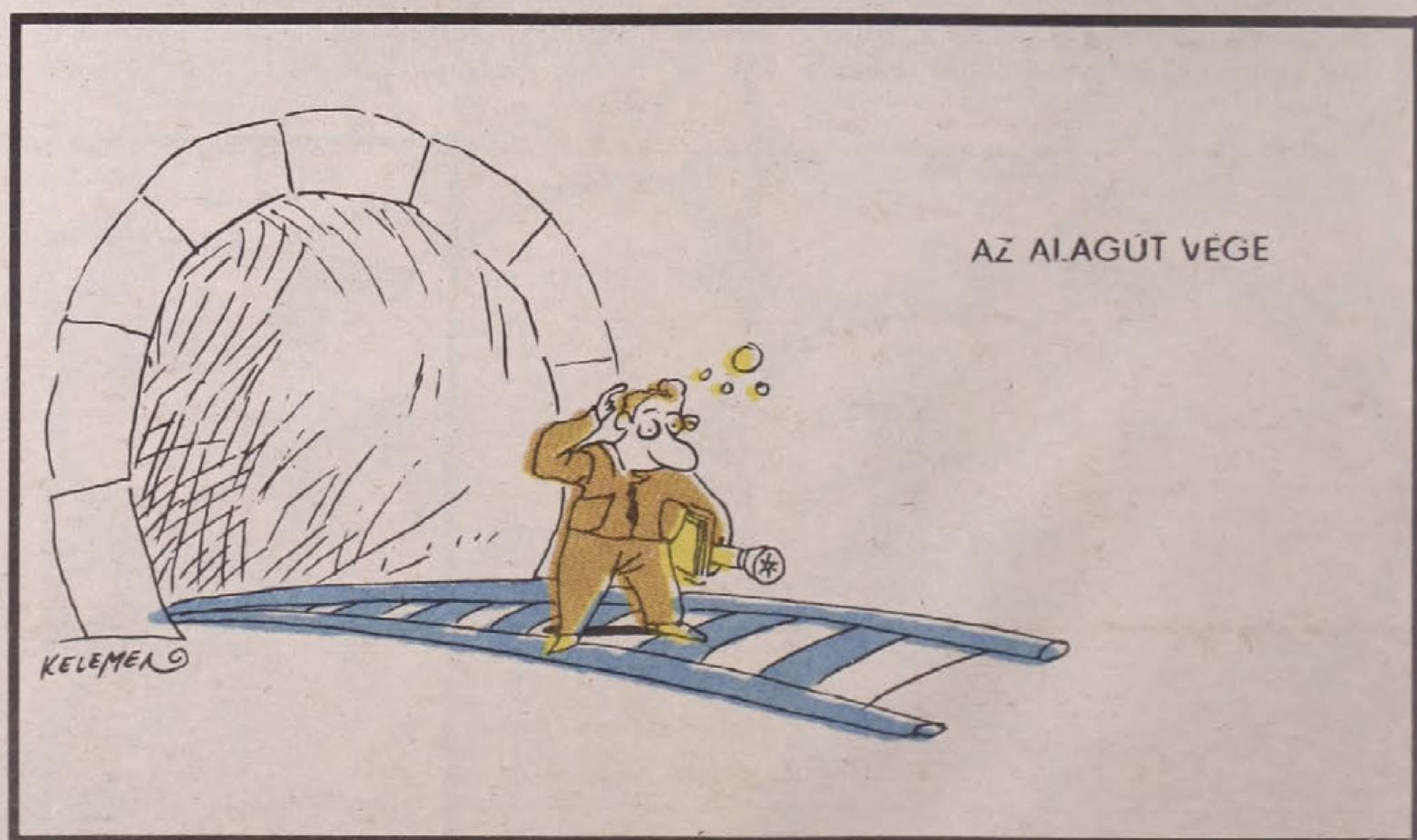
Ez valószínűleg így megy napjában többször is ebben a trafikban, akkor is, amikor nincsenek jelen a televízió kíváncsi kamerái. A néző agyában pedig szörnyű gyanú ver fészket: lehet, hogy miközben az első lépéseket tesszük Európa felé, ebben a kis trafikban a kommunizmus megvalósításán fáradoznak, s mindenkinek ingyen adnak mindent? Netán maga Antoniewicz Roland úr szelleme áll e pompásan rögtönzött kis jelenet mögött, mondván: most érkeztem haza Észak-Koreából, a Zöldfoki szigetekről és Közép-Kelet-Letargiából. Elvtársak, álljatok készenlétben, minden Munkás egy szög a kapitalizmus koporsójába, csak győzzük köhögni!

Akár így van, akár nem, feltehetőleg sokakat nyugtalanít az Új Hullámban bemutatott riport. Mert jó, rendben van, kotorászunk egy kicsit, legföljebb koszosak leszünk, büdösek és életszagúak. De milyen tanulsággal szolgál majd az ál-guberátor, ha kiderül, hogy már a kukákban sincs semmi?

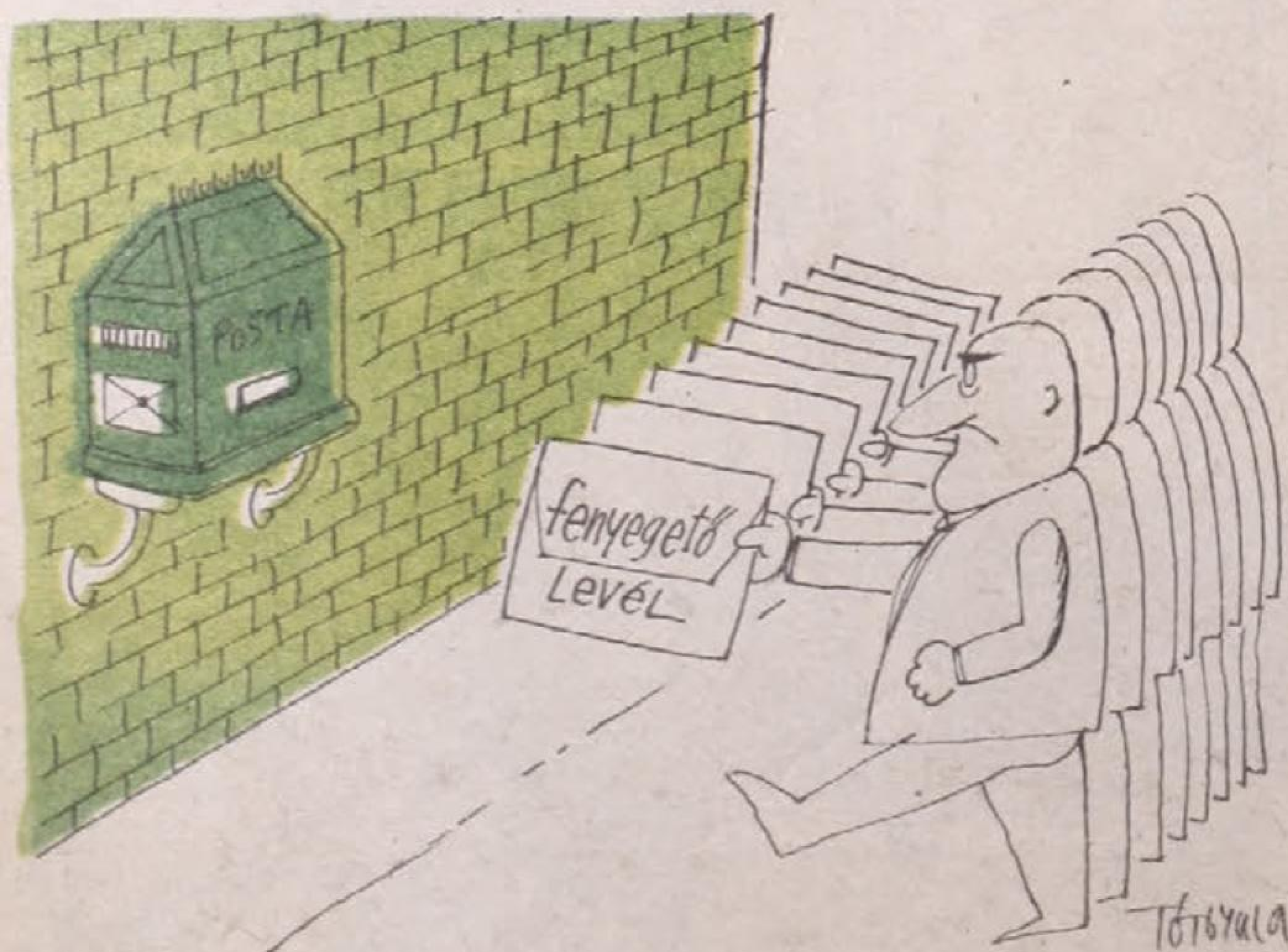
Föld S. Péter

MAGYAR BATMAN

AZ ALAGÚT VÉGE

KIVÉGZŐ OSZTAG

Németh Miklós szerint: a szellem kinn van a palackból

MÁR CSAK AZ A KÉRDÉS, HOGY VISSZAVÁLTJÁK-E AZ ÜVEGET.

Az 1989-es, 4. Országos Karikatúra Biennálé díjazottjai

A Magyar Képzőművészek és Iparművészek Szövetségének nagydíja:
Kaján Tibor

A Szabolcs-Szatmár megyei Tanács díja:
Brenner György

A Művelődési Minisztérium díja:
Hegedűs István

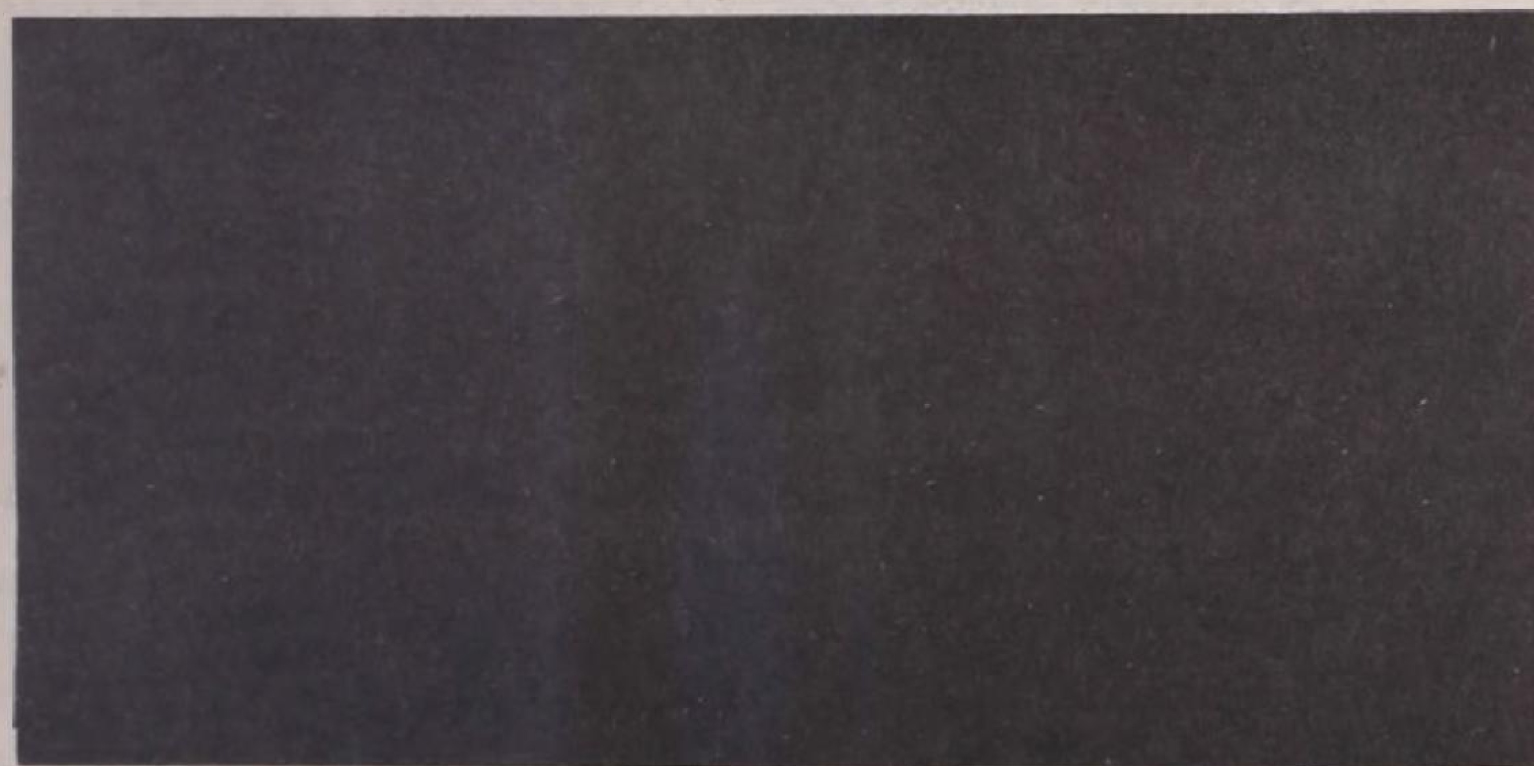
A Művészeti Alap díja:
Tettamanti Béla

A Nyíregyházi Városi Tanács díja:
Lehoczki István

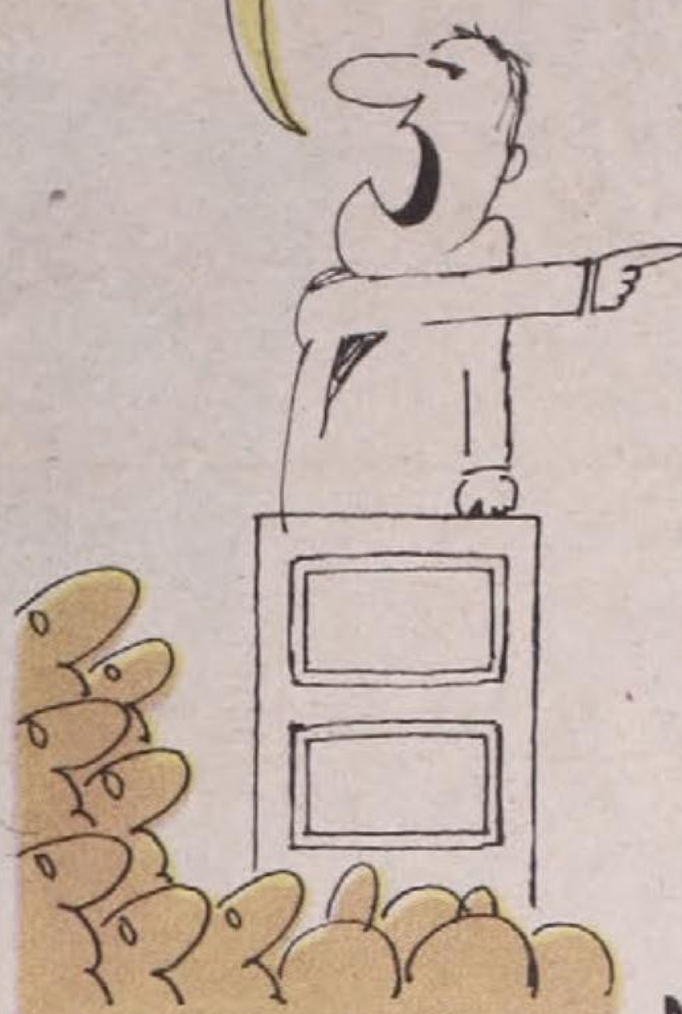
A Magyar Újságírók Országos Szövetségének díja:
Császár Tamás

A Nyíregyházi Megyei és Városi Művelődési Központ díja:
„SZIGNÓ"

A KIÁLLÍTÁSON LÁTTUK

Brenner György: ESTE A SZÉKELYEKNÉL

MUNKÁRA FEL!

LEMONDÁS

— Halló, Magyar Újságírók Szövetsége?

— Igen. Kivel beszélek?

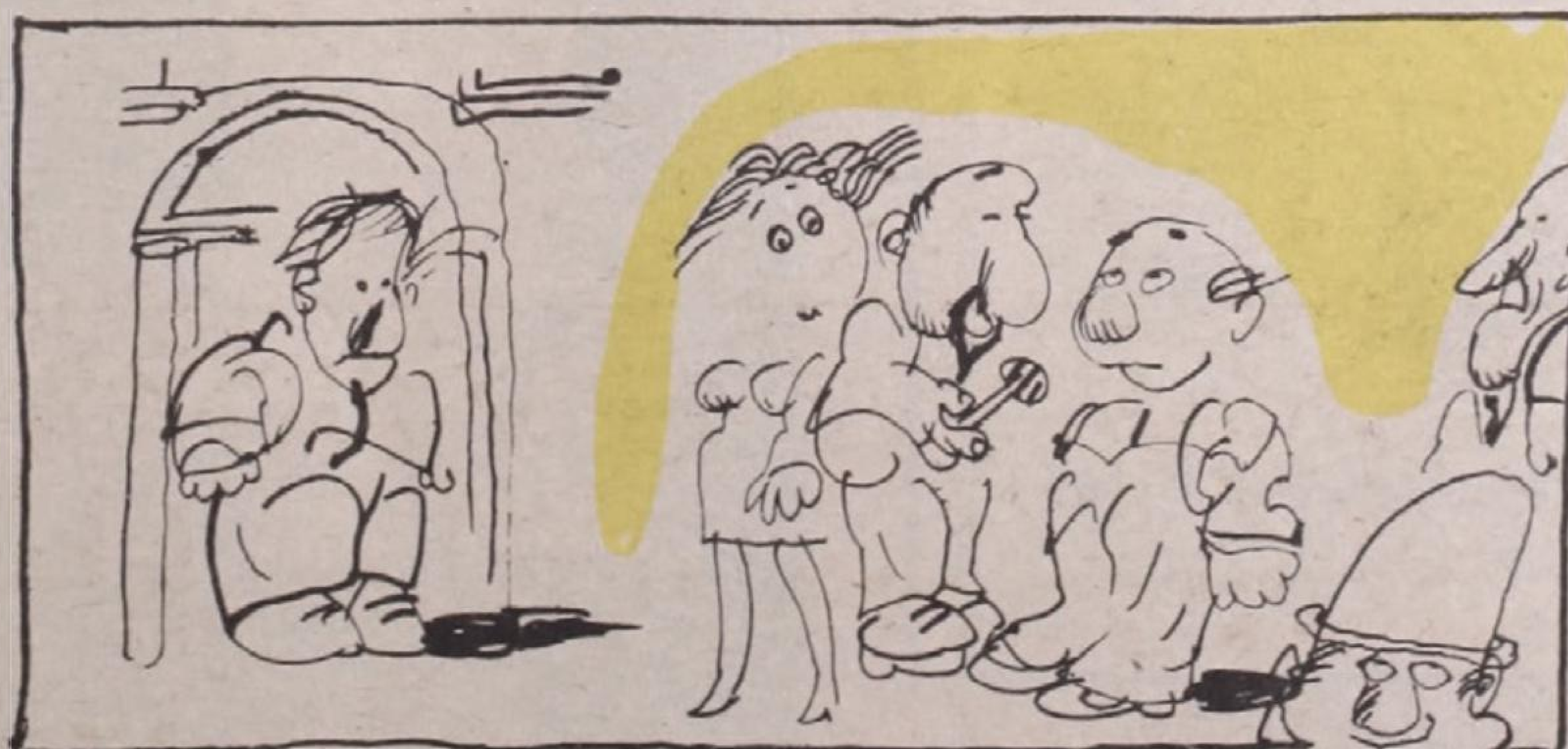
— Itt az Utca Embere. Csak azt akarom bejelenteni, hogy a mai nappal befejeztem. Slusszpassz! Nem csinálom tovább! A viszontlátásra.

— Kérem, ne tegye le a kagylót! Beszéljük meg a dolgot. Nyugodtan. Barátilag. A magyar sajtónak okvetlen szüksége van az Utca Emberére!

— Tudom. Én ne tudnám?! Ha egy újságíró semmiképp nem akar állást foglalni, én ugyebár mindig kéznél vagyok. Mit szól ehhez vagy ahhoz az Utca Embere? Ez bejön. Ez mindenkit érdekel. Újságban. Rádióban. Tévében. Merthogy az Utca Embere testesíti meg a közvéleményt. A népet. De most már nekem ebből az egészből elegem volt. Én is ember vagyok!

— Ezt egy percig sem vitatjuk. Sőt, nem is akármilyen ember. Az Utca Embere! Nincs ennél szebb szó..

— Hagyjuk a süketet. Betelt a pohár! Engem többet senki sem fog megalázni. Mellőzni. Hivatásomban lejáratni! A viszontlátásra.

— Kérem, ne tegye le! Mi a panasza konkrétan? Segítünk, megígérem. Ha kell, akár választmány elé visszük.

— Késő. Már döntöttem. Visszavonulok. Boldoguljanak nélkülem, ha tudnak. Mert úgy látszik, tudnak.

— Dehogy tudunk!

— Nem?! Hát akkor hogyan lehetséges, hogy mostanában az utcán pár újsütetű riporter egyszerűen nem vesz tudomást rólam, a profiról?! Hiába vagyok ott minden leszólító-helyen. Átnéznek rajtam!

— Csak nem tesznek ilyet?!

— De bizony, hogy tesznek. Helyettem amatőröket vesznek célba a kamerával, az ő orruk alá dugják a mikrofont. Megáll az ész! Politikailag és retorikailag tök képzetlen járókelők kellenek nekik, amikor ott vagyok én! Naprakész ismeretekkel. Frappáns válaszokkal. Jólöltözetten és kulturáltan. Ehhez mit szól?

— Nem találok szavakat.

— A megkérdezett gyalogosok sem találnak. Zavarba jönnek, mekegnek-makognak. Kibökik, ami hirtelen az eszükbe jut. Van, aki nem is érti a kérdést. Van, aki közönyösen vállat von. A harmadik meg gúnyosan vigyorog, beint és megy tovább. Én meg csak állok ottan, és lesül a bőr a képemről. Oda a szakmai hitelem, ha már mindenki az utca emberének tekinthető, aki ott előfordul. Így bánni velem! Aki egész életét a lapzártákhoz igazította. Aki grátisz állt a sajtó rendelkezésérse. Hóban, sárban. Esőben és tűző napon... Ez a hála? Kösz, ebből nem kérek! Végeztem. A viszontlátásra!

— Ne döntsön elhamarkodottan, kérem! Azonnal intézkedem. Körtelefon. Körlevél. Telefax. Etikai bizottság... Igazságot fogunk szolgáltatni. Rehabilitáció. Kártérítés... Amint lehet, tájékoztatom az eredményről. Hol találom meg?

— Hát az utcán már nem, az hétszentség!

Kürti András

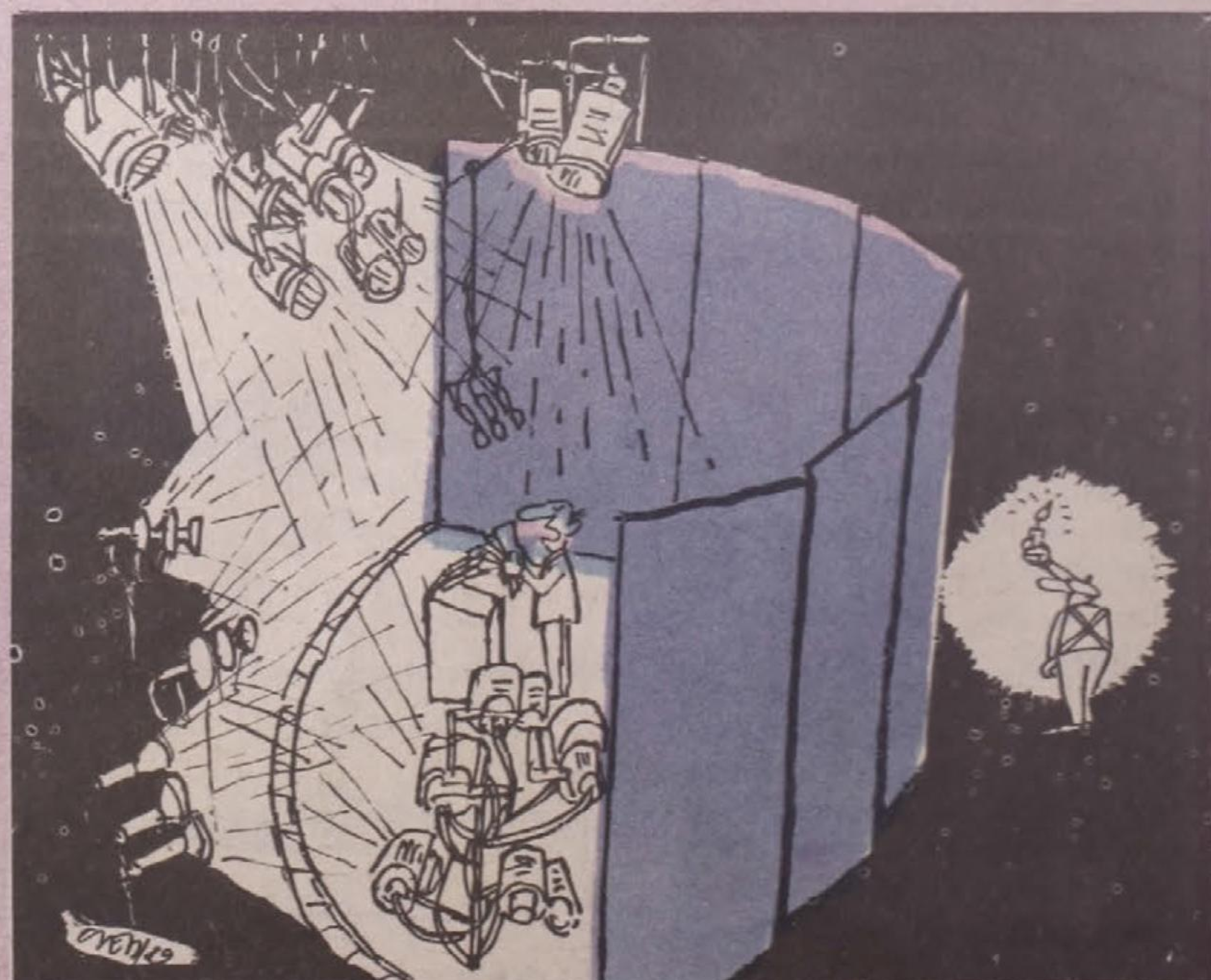

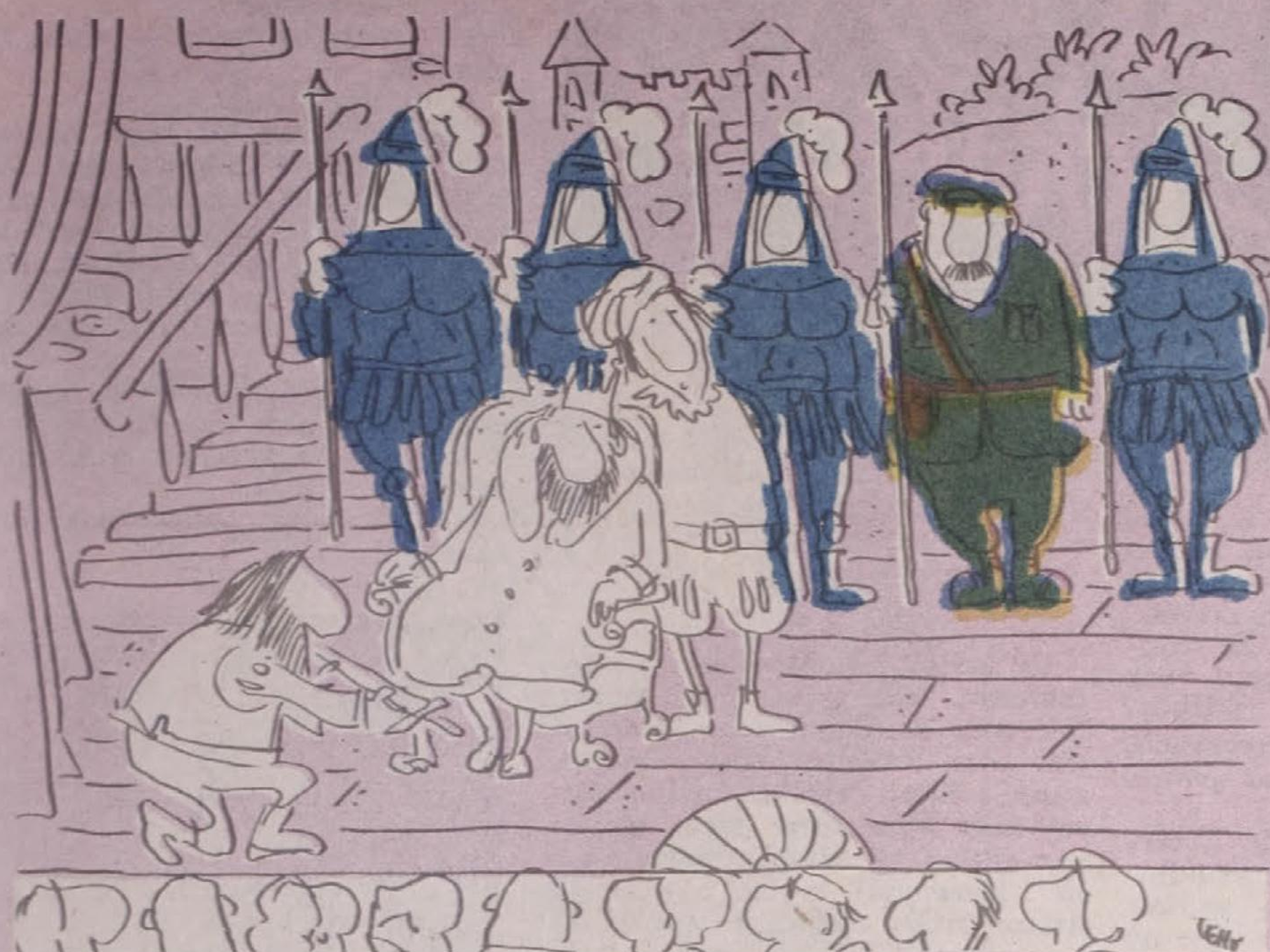

– Én nem egyezkedni jöttem! Nekem tényleg, ki kell mennem.

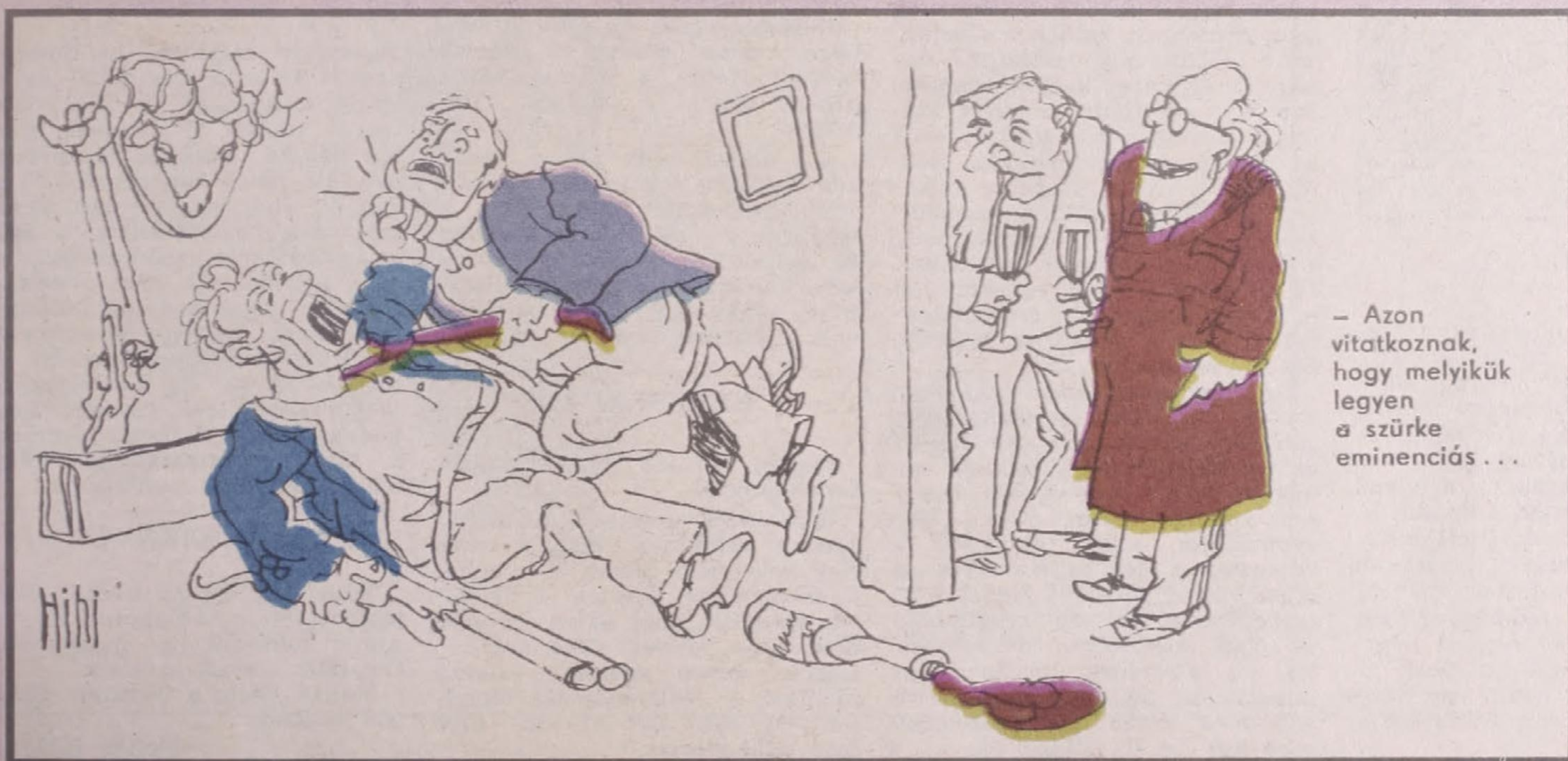

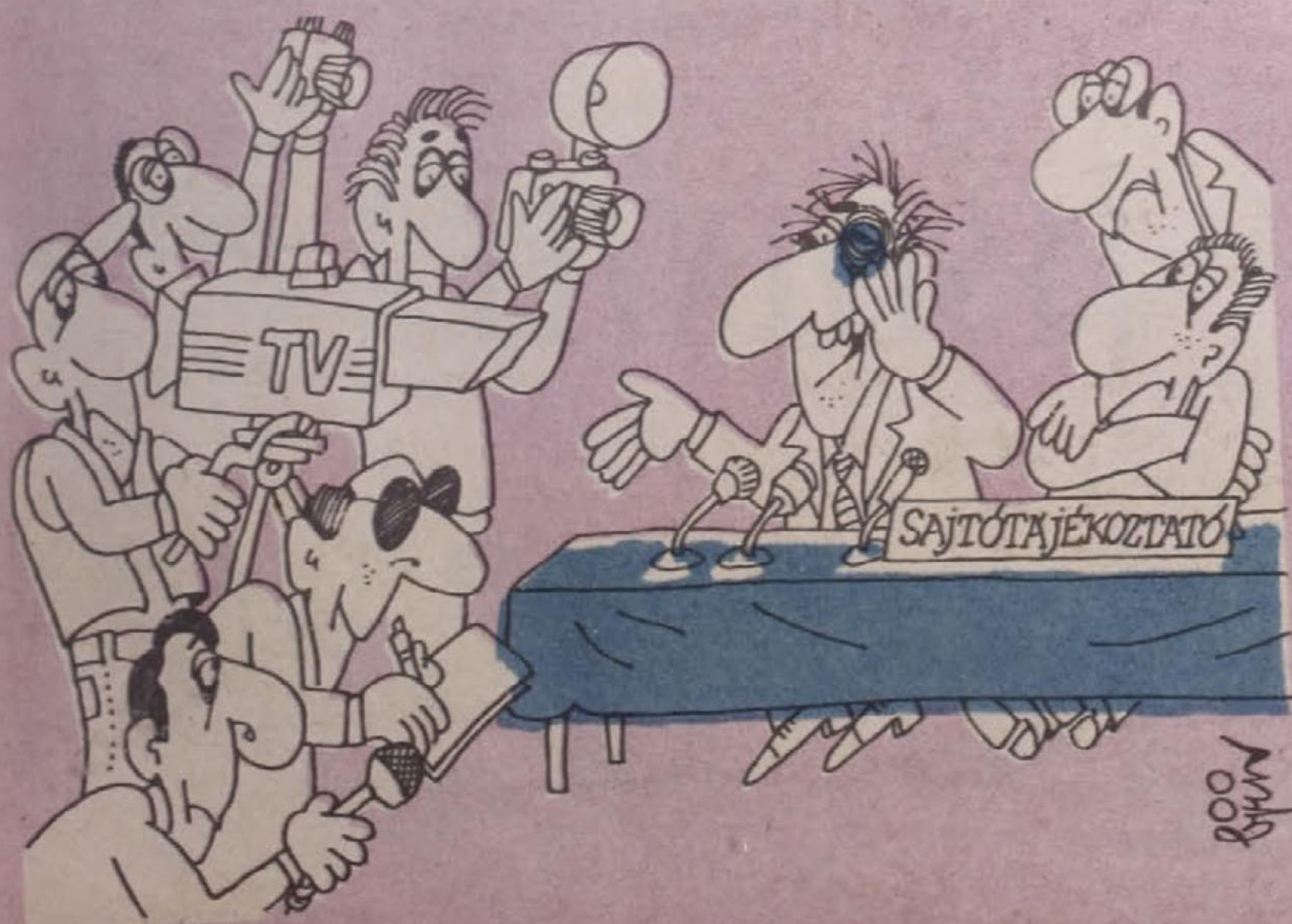
– Ugy látom, nem tud beletörődni, hogy már statisztaszerepet sem kap . . .

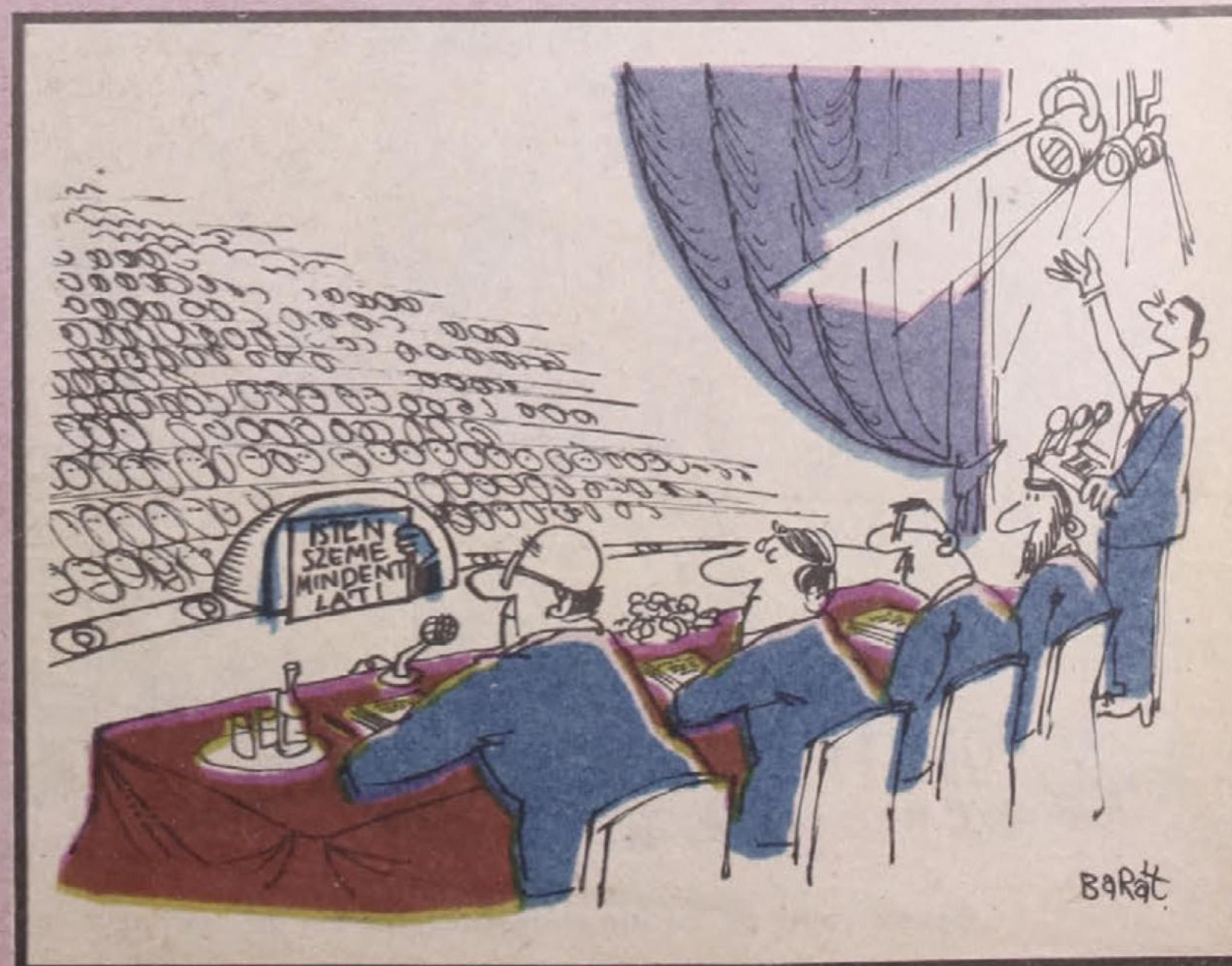
– Hogy az ördögbe legyek ellenzéki, ha nem nő a szakállam?

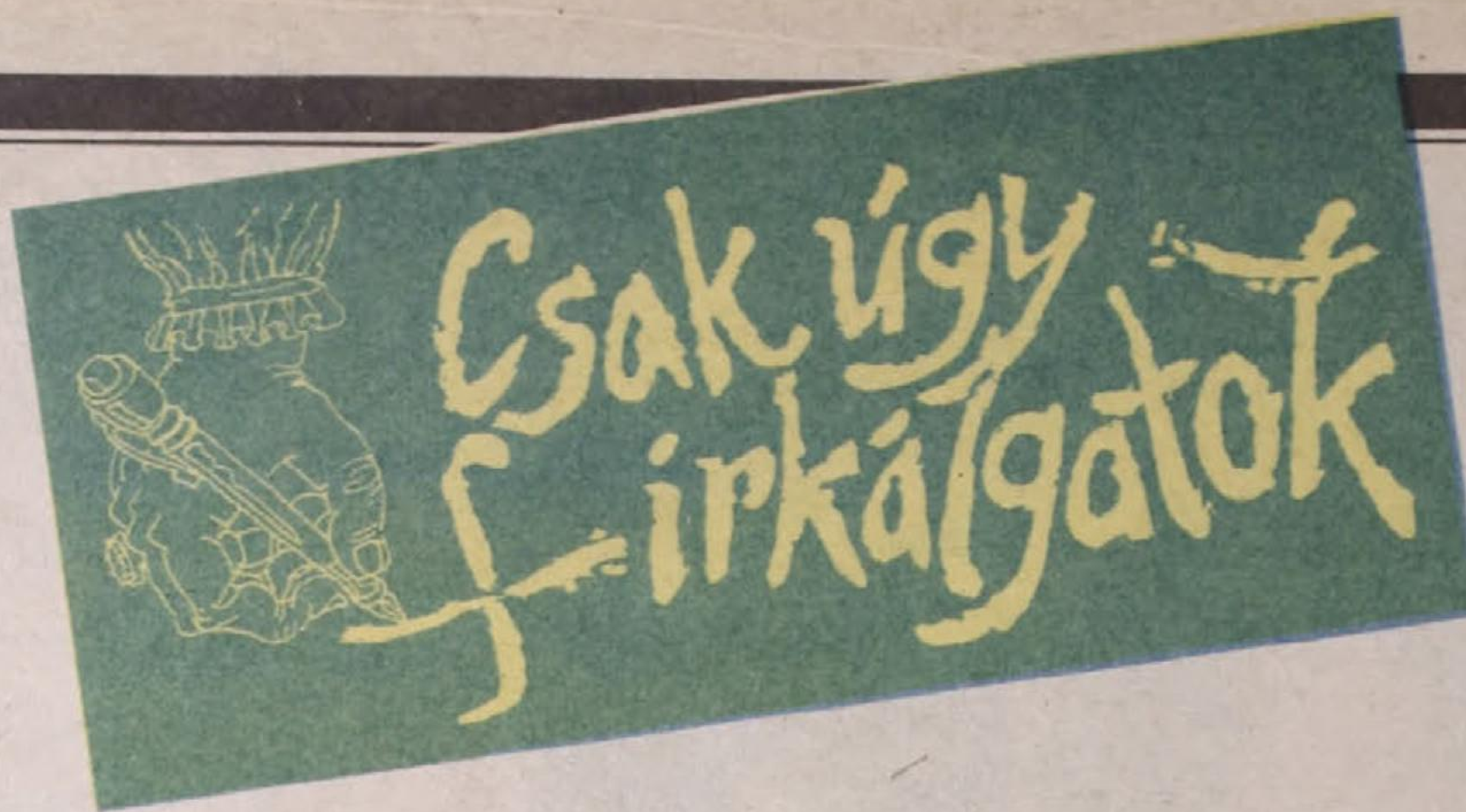

– Azon vitatkoznak, hogy melyikük legyen a szürke eminenciás . . .

– Ugyan, szó se volt semmiféle nézeteltérésről, csupán véletlenül nekimentem az ajtónak . . .

MIÉRT NEM ÉRTIK MEG EGYMÁST A NEMZEDÉKEK?

— Megtanítlak valamire — mondtam az ötéves Nórának. — Okos ember sohasem unatkozik. Amikor ekkora voltam, mint te, torokgyulladásban feküdtem, mint most te, és a nagymamám megtanított egy játékra. Hogy akármire nézel, abban ember van. Látod a függönyön a virágmintát? Az ott egy ember orra, fölötte az a két virág a két szem, az a margaréta a szája... és ott, a szekrényen a két gomb két tágranyitott szem, a kakaós bögréden az a négy pötty szem, száj, orr, még füle is van a nevetős néninek, igaz, hogy csak egy... És ha akarod, a függönyön az emberkék mozogni kezdenek és kitalálhatod a történetüket. Próbáld csak ki!

— Ugyan — mondja a szegény torokfájós gyerek. — Kapcsold be inkább a tévét.

HÉTJEGYŰ

Nem tudtam, miért rosszabbak a pesti telefonok, amióta egy kedves női hang szakadatlanul ismételgette, hogy a budapesti telefonszámok hétjegyűek, a budapesti telefonszámok hétjegyűek. Nem jött vonal, megszakadt a vonal, mellékapcsolt, hívtam a Kovács lakást, jelentkezett az illetékkiszabási hivatal, csengett a telefon, felvettem, azt kérdezték, mi volt az ötödik futam eredménye? Legutóbb tegnap éjjel negyed négykor keresték nálunk a Deák lakást. Szerencsére akadt egy Szent György, aki leszúrta ezt a hétjegyű sárkányt.

HIRDETÉSEK

Valaha érteni lehetett a hirdetéseket. „Ha pasztát vesz, legyen nyakas, adja vissza, ha nem Kakas." „Hag kávé megóvja szívét." „Radion egymaga mos." Ez világos beszéd, magyar beszéd, meg lehet érteni. De a mai tévéhirdetések? Fejtörők, bonyolultak, cselesek, felmegy tőlük az ember intelligencia-hányadosa.

Kis fehér gúlák utaznak a térben. Egy síri hang azt mondja: ott-tó-to-to-to-tó-ott-tó, azután szemben áll egy férfi és egy nő és izzó fénysugár megy át egyiknek a szájából a másikéba. Mi ez? Mit ajánl? Áramütés? Azután megjelenik hét, törpének öltözött ütődött óriás egy szörny-vigyorú Hófehérkével. Ha ezt iszod, ilyen ronda leszel? És miért vánszorog az a nyomorult katona a sivatagban? Földrengés, előbújik egy ház, az elgyötört katona levegőbe dob egy pénzdarabot. Ezért kellett a sivatagba másznia? És azok a vicsorgó szörny-leánykák, kékre, zöldre, lilára, szürkére csíkozott képükkel, kidülledt szemükkel, a verekedő idegenlégiósok, amint éppen szétverik a tanagrát és ha kevés a jóból, egy-két film is kínálja magát, azt mondja: rémület, horror, vér, szex, erőszak, kés, tőr, atombomba...

De valamennyi közül legjobban azt a hirdetést szeretem, hogy „Mi jó képet tudunk csinálni az ön felvételéből is." Vagyis én egy ütődött hülye vagyok, aki biztosan alulexponáltam, vagy fölülexponáltam, vagy elmozdult a kezemben a gép és homályos az egész vacak, de majd jönnek a jó szakemberek, az én selejtemből is. Nna, köszönöm. Eltöprengek. Ha én hirdetnék, biztosan így mondanám: Az Ön kitűnő felvétele még szebb lesz, tökéletessebb lesz, ha mi hívjuk elő.

De nem. A modern hirdetés megaláz, üvölt, vibrál, megzavar, durva és bonyolult. Mint az élet.

ŰRLAP

Ki kellett töltenem egy nyomtatványt. Első sora: név. Második sor: személyi szám. Harmadik sor: születési éve, hónapja, napja. Kicsit elcsodálkoztam. Mivel hogy a személyi szám pontosan ezeket az adatokat tartalmazza. Kezembe került egy másik űrlap. Ott is. Személyi szám. Utána születési adatok. Sok a pénzünk, sok a papír, sok a nyomdafesték, miért ne kérdezzük meg kétszer ugyanazt? A bürokrácia már ennyire ostoba? Ha egyszer ezer éve létezett egy rovat, nem lehet kihagyni.

Dehogy ostoba a bürokrácia! Okos, ravasz. Hiszen ez keresztkérdés! Hátha a gyanús ügyfél titkolni akarja a születési dátumát.

Azt állítja, hogy június tizedikén született? Nocsak, rákérdezünk mégegyszer. Írd csak le mégegyszer, hogy június tizedike, ha mered. Kevesellem. Azt is meg kell kérdezni mindenkitől, hogy fiú-e, avagy lány. És hogy mikor volt a mohácsi vész.

KERESKEDELEM

Megint két kis történet kereskedelmünkről.

Csokoládét szerettem volna vásárolni valakinek. Magam nem élek vele, nem tudom, mi kapható mostanában. Kértem a kis eladó leánykát, hogy adjon egy szép dobozt. — Milyet? Melyiket? — Legyen olyan kedves valamit ajánlani. — Vállvonogatás. Mondjam én, hogy mit akarok. Erre már kifakadtam.

— De kérem, ön akarja itt eladni a csokoládét.

— Akarja az ördög — vonta fel a vállát.

A másik.

Barátnőm meséli, hogy nagyon szeretett volna dinnyét enni. Vége a szezonnak, legalább még egyszer. Megkérte az árust, hogy lékeljen meg egyet. Az eladó, kelletlenül bár, de léket vágott a dinnyébe és átnyújtott egy kis szeletet.

— Ó, hát ez sajnos nagyon gyatra. Ezt nem kérem.

Az árus végignézett a nyugdíjason.

— Tudtam én, hogy csak falni akar.

BUSZ

„Jelezze idejében, ha leszállni akar!" Az utas megpróbál az ajtóhoz közeledni, idejében, tehát menet közben, a rázkódó, hirtelen fékező autóbusz-monstrumokon. De nincs kapaszkodó. Negyven év alatt negyvenszer megírtam, hogy szíveskedjék a BKV kapaszkodókról gondoskodni, de nem gondoskodik. Az utasok a levegőbe kapkodva, oldalülésnek, egymásnak ütődve, kétségbeesett tánclépésekkel igyekeznek az ajtót elérni és ott a magasságos mennyekben levő csengőt ágaskodva elérni. E heti kérdésem: a BKV vezérigazgatója mikor utazott legutóbb autóbuszon?

NESZKÁVÉ

Nézd meg ezt az üveget! Most téptem fel a zárópapírt. És 'két ujjnyi hiányzik a neszkávéból. Legalább tizenöt százalék.

Miért? Csak a Nemzeti Banknak szabad?

Fehér Klára

A LEGJOBBKOR

– Asszonyom, én mindenféle hagyatékot veszek!

PLAKÁTVÁLTOZAT

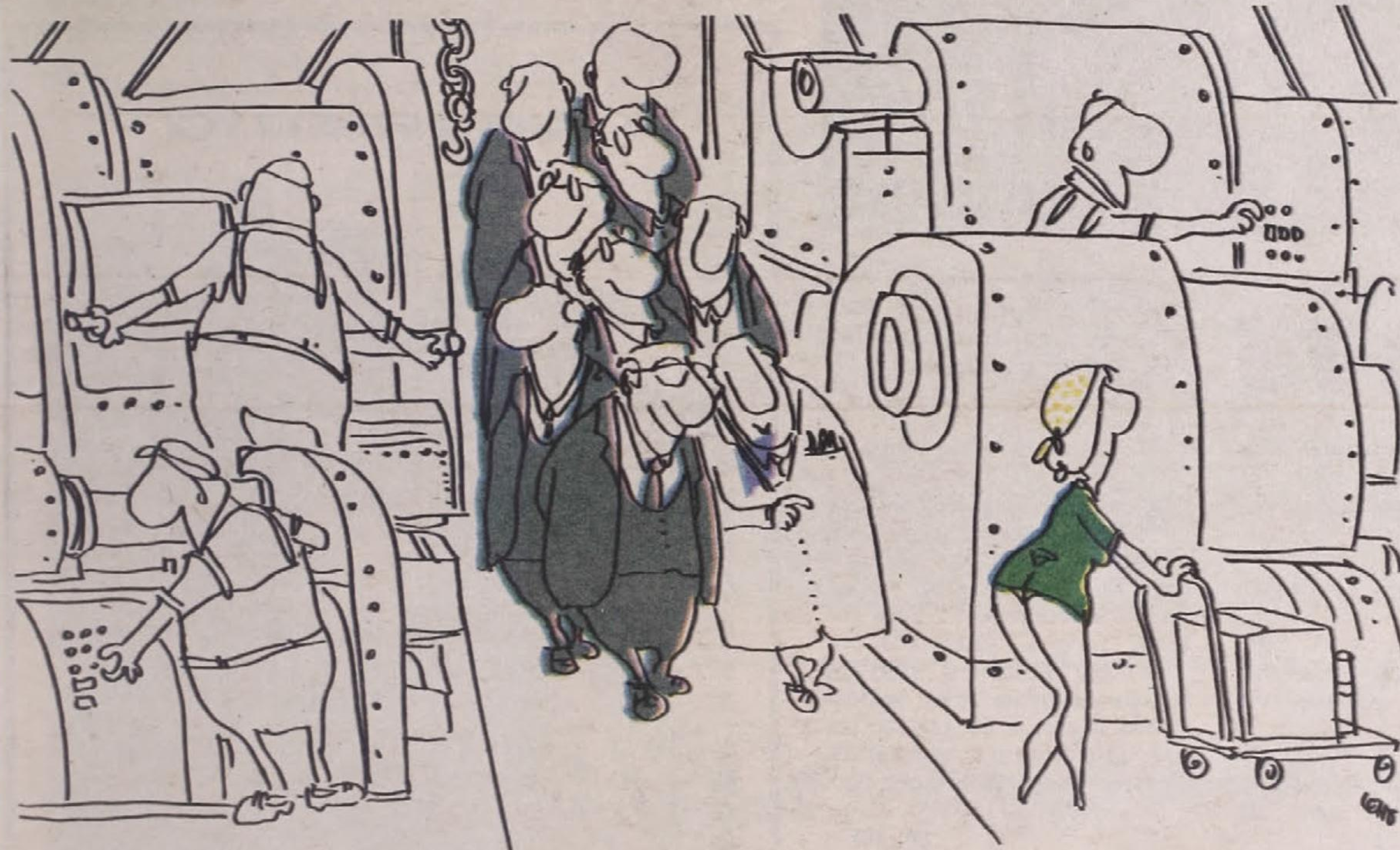

SZAKÉRTŐ

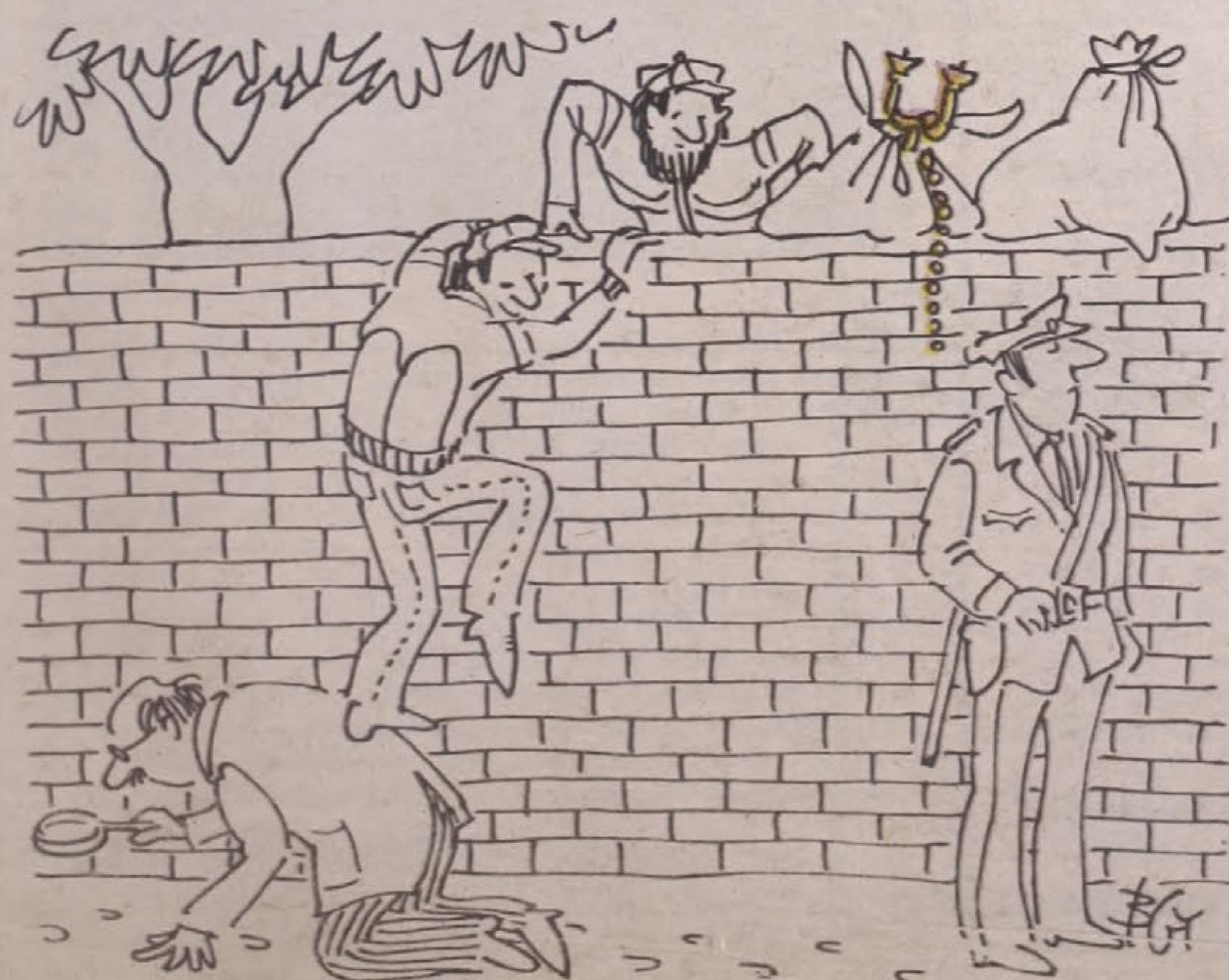

MÉSZÁROS ÁKOS,
FÜLÖP GYÖRGY,
LEHOCZKI ISTVÁN,
HEGEDŰS ISTVÁN,
BRENNER GYÖRGY,
DALLOS JENŐ

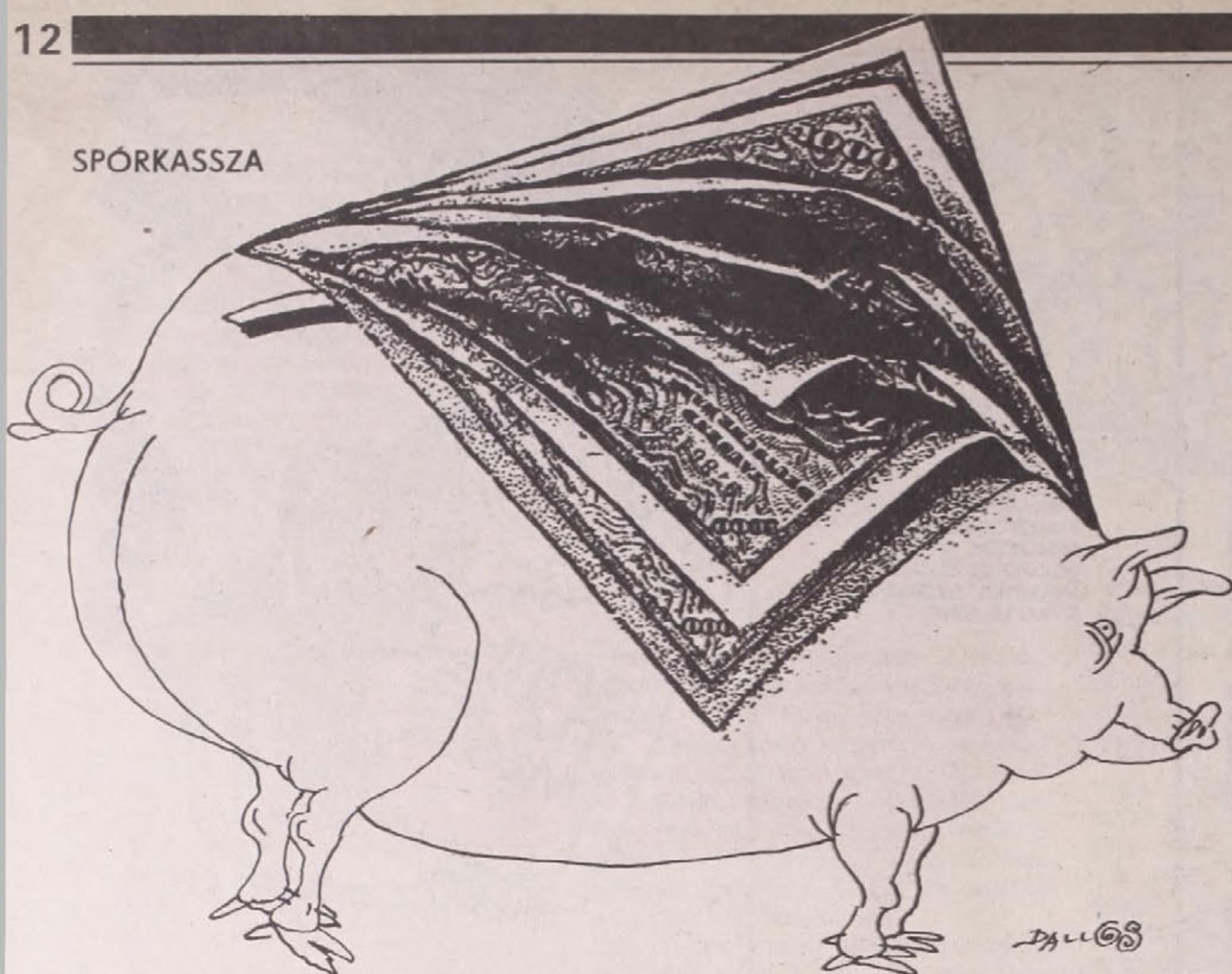

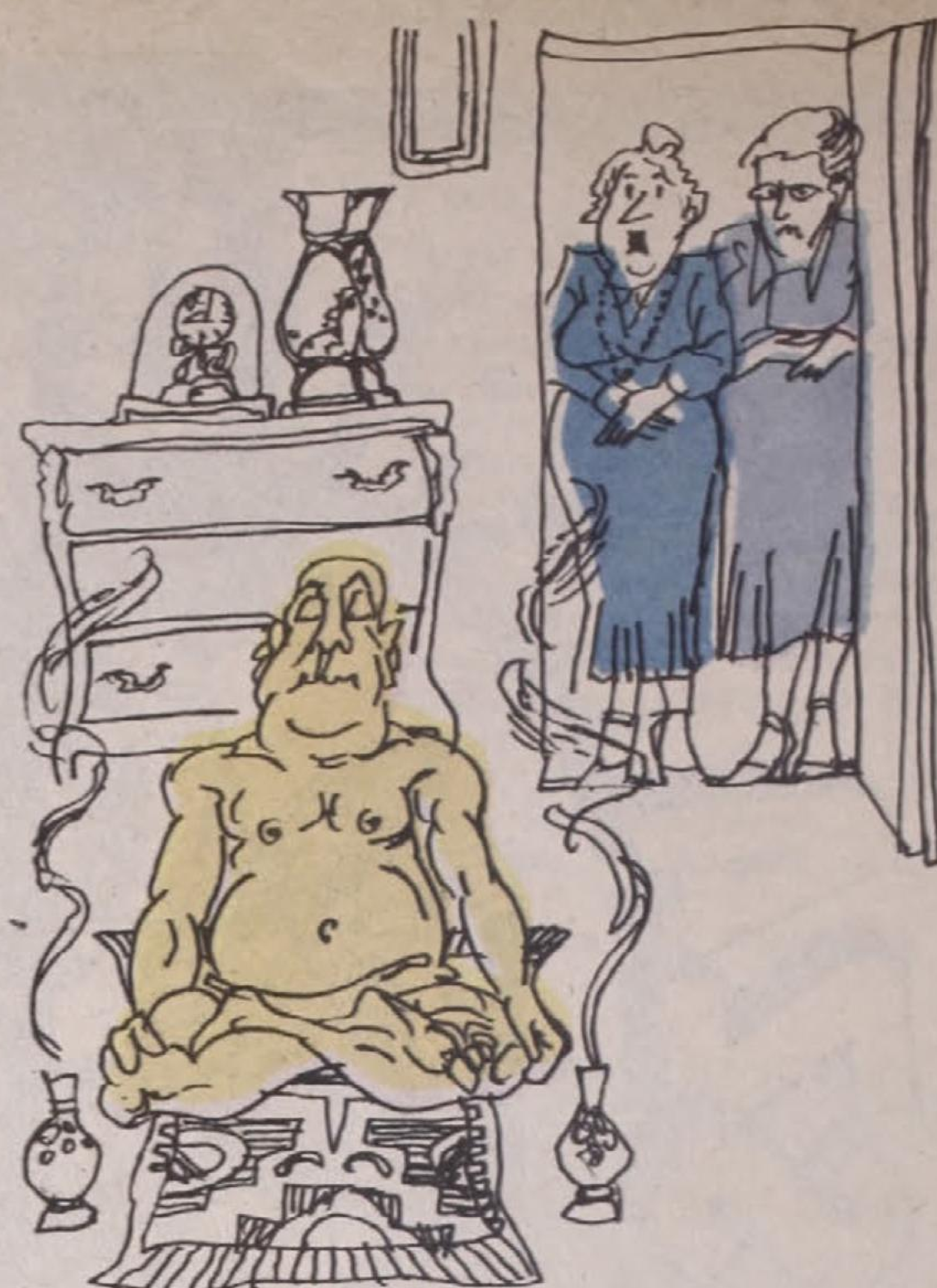

SPÓRKASSZA

– Ilyenkor azon meditál lótuszülésben, hogy melyik pártba lépjen?

Legális lap lett a Beszélő

Megjelenhetne végre a Cselekvő is!

TRIBÜN

Don Shullának, a kitűnő rögbiedzőnek valamelyik játékosa ismételten vétett a taktikai fegyelem ellen, nem tartotta be az előre megbeszélt játéktervet. Az ikszedik hiba után a mester bőszülten kiáltott be a pályára:

— Ha a hülyeség olajból lenne, maga lenne a Shell részvénytársaság!

* * *

Norman Vincent Peale bölcs tanácsa a Reader's Digestben:

— Az élet boldogsága nem abban áll, hogy megvívjuk harcainkat. Egy mesteri visszavonulás már önmagában is győzelem.

Ökölvívók, ne szívleljétek meg!

* * *

Egy játékvezető memoárjaiból:

— Tévedni emberi dolog. Ezt a tévedést megbocsátani — a legnagyobb ritkaság!

* * *

Két játékos beszélget.

— Milyen az új edzőtök?

— Kérlek szépen, úgy köpködi a legostobább utasításokat, mintha légy repült volna a szájába.

* * *

A csapat játékmestere csak őgyeleg a pályán, lelazsálja az egész mérkőzést. A sportlapban másnap a következő kritika jelenik meg a játékáról:

— Úgy sétált a pályán, mintha sehova sem kellett volna mennie és egy teljes nap állt volna a rendelkezésére, hogy odaérjen...

(p. p.)

FOTÓSAROK

A KÉT TOTÓKIRÁLY

Das Totó, azaz magyarul: A totó. Ez volt az eredeti címe Marx főművének, melyet az akkori szigorú cenzúra csak az A tőke címen volt hajlandó engedélyezni. A műnek a változtatások ellenére nagy sikere volt, különösen, miután a későbbi kiadások függelékében Engels totókulcsait is közreadták a szerzők.

Egy másik Marx mű, a Kommunista kiáltvány viszont már kevésbé volt sikeres, a könyvben közölt totótippek nem váltak be, sok volt a meglepetés, váratlan vereségek, nemritkán pedig formahanyatlás nehezítette a tippelést.

Heti totótippjeink: Internazionale—Milan: 2; Campobasso—Sampdoria: 1; Marx—Engels: X.

efespé

(Balázs Béla felvétele)

SZAVAZZON:

KI LESZ AZ ÉV ELEFÁNTJA?

Az utóbbi időben feltűnően sokan forgolódnak a magyar politika porcelánboltjában. Ezért a Bajcsy-Zsilinszky Baráti Társaság környezetvédő csoportja a Ludas Matyi hasábjain versenyt hirdet az ÉV ELEFÁNTJA cím elnyerésére. Várjuk olvasóink szavazatait arról, hogy melyik politikus forgott legotrombábbban míves porcelánjaink között.

Kérjük, hogy szavazataikat december 15-ig nyílt levelezőlapon juttassák el a Ludas Matyi címére Budapest, 1977. Akik az ÉV ELEFÁNTJA címet elnyert politikusra adták voksukat, azok között 3, teljesen ép porcelán elefántot sorsolunk ki. Eredményhirdetés: a Ludas Matyi jövő évi első számában.

PINCÉRVIZSGA

című rejtvényünk megfejtése:

— Az attól függ, hogy milyen osztályú az étterem, és ismerem-e a vendéget.

300–300 forintot nyert:

Fehér Lajos, Ajka, Tanácsköztársaság u. 14. 8400.

Reményi Györgyi, Budapest, Visegrádi u. 53. IV. 6. 1132.

Özv. Tamás Zoltánné, Pécel, Bem u. 6. 2119.

A nyereményeket postán küldjük el.

BOLHAPIAC

KERESNEK: „TT" modellvasút építéséhez könyveket, kiadványokat, katalógust, alkatrészeket, tartozékokat; — Angol—magyar, magyar—angol nagyszótárt; — Régi motorosszemüveget és bőr motorossapkát; — Jókai Mór: Az új földesúr című könyvét; — Flamand—magyar, magyar—flamand szótárt, flamand nyelvkönyvet.

KÍNÁLNAK: Gyermekruhákat 0—1 éves korig; — Kinyitható konyhaasztalt (66×59 cm-ről 66×118 cm-re); — Férfi ruhaneműt; — Két lánykabundát és egy szövetkabátot; — Krimiket; — Két női táskát; — A Tolnai Világtörténelem 8 kötetét.

CSERÉLNEK: A Hi-fi magazin 3. számtól 16. számig megjelent példányait egyszerű TT modellvasútra; — Gyermekruhákat 0—1 éves korig és kinyitható konyhaasztalt (méretet lásd fent) HSS 1 kéziporszívó forgórészére és csapágyára; — Működőképes, fémvázas, régi típusú Rakéta porszívót 1 db videókazettára; — 50 db IPM magazint (1980—1985 között megjelent egyes példányok) 1 db videókazettára; — Asztalra vagy kádra tehető fa gyermekpólyázót habszivacs betéttel Legóra (hiányosar is); — Új fa gyermekhintát Legóra (hiányosra is).

Kérjük kedves olvasóinkat, hogy Bolhapiac rovatunkban csakis szerényebb értékű portékákat keressenek-kínáljanak!

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tételett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 118-8411-es telefonszámon lehet érdeklődni.

KISHIBÁS KISING

A mellékelt kis cetlit a kislányomnak vásárolt kisingről vettem le. A cédula bal felső sarkában jól olvashatóan feltüntették: I. osztályú áru.

Középen viszont ez olvasható: Mérettartósság: nem mérettartó; Színtartósság: nem színtartó.

Ez ma Magyarországon egy I. osztályú áru. Már csak a Kiváló Áruk Fóruma védjegy hiányzik róla.

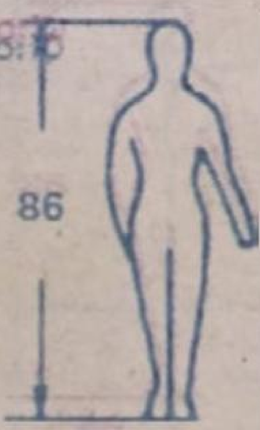
A kisinget egyébként Debrecen egyik áruházában vettem 124 forintért. Ahhoz képest, hogy néhány évvel ezelőtt még valóban első osztályút lehetett 30—50 forintos áron kapni, ez igazán nagy fejlődés. Sokan persze azt mondhatják, hogy a mai világban az a 124 forint nem is olyan sok. Igen ám, de az én két és fél éves lányom nem átall egyszerre hat-hét darab kisinget is kinőni, s helyette persze legalább ennyi újat kell vásárolni. Ez pedig már egész szép summa, főleg, ha a havi 2290 forintos gyest vesszük alapul.

Ezért szeretném megtudni, hogy hol van az a hely Magyarországon, ahol a nem szín- és mérettartó árukat nem elsőosztályú áruként adják el.

Legközelebb ugyanis ott szeretnék vásárolni.

Faragó Györgyné
Hajdúhadház

I. osztályú áru
TERMÉK NEVE:
MODELL: 1984/M
KÓD:
ANYAGÖSSZETÉTEL: PAMUT 100%
ALAPANYAG: ETK 710910078 Sárga
MÉRETTARTÓSÁG: nem MÉRETTARTÓ
SZÍNTARTÓSÁG: nem színtartó
FOGY. ÁR:
ITJ SZÁM: 76 16 1
CIKKSZÁM: 14636
ÁRFORMA: IV

CSECSEMŐRUHÁZATI SZÖVETKEZET
Bp. XIII., LEHEL U. 14.
OKISZ LABOR NYOMDA
CS SZ

GYEREKSZOBA, Ó!

Előrebocsátom, hogy engem sem Zita királyné tartott a keresztvíz alá, így hát nem zavar túlságosan, ha valaki vét az etikett szabályai ellen. No de azért mégis...

A következő dolog esett meg velem október 5-én, 9 óra 20 perckor.

Az előzmény: Nejem, aki bőrgyógyász szakorvos, s a budapesti Bőrgyógyászati Klinika „emlőin" nevelkedett, több orvosi készüléket — köztük egy röntgen-berendezést — ajándékozott az említett intézetnek. Annak érdekében, hogy ezek a készülékek mihamarabb a megajándékozotthoz érjenek, számtalan telefonbeszélgetést folytattam. Ment is minden, mint a karikacsapás, amíg, valamit tisztázandó, ismét felhívtam a Hungarocamion Import Gyűjtőosztályán Nagy László urat. Ám egy hölgy közölte, hogy az általam keresett úr éppen a másik vonalon beszél. Nem baj — így én — majd később visszahívom. Meg is tettem. Ekkor egy férfihang jelentkezett, s közölte, hogy a keresett vonala ismét foglalt. Erre azt kértem, hogy jegyezze fel a telefonszámomat, s Nagy úr hívjon vissza. A férfihang: Én nem jegyzek föl semmit, várjon, vagy hívja újból! Most már könyörgésre fogtam a dolgot, s megemlítettem, hogy 1300

kilométer távolságból hívom... Be sem tudtam fejezni a mondatot, mikor is a dörgedelmes hang így szólt: Felőlem hívhatja tízezer kilométerről is, akkor sem jegyzek fel semmit! És bumm, letette.

Nekem már az egésztől elment a kedvem, csak az ajándék nem ment még el, s ebben talán a goromba illetéktelen illető is közrejátszott.

Nem tudom ki volt az, aki így bánt (el) velem, de hogy az ő gyerekszobájának az ablakai sem a Genfi tóra néztek, az egyszer biztos!

Alexander Deák
Wuppertal

BICIKLI NON GRATA!

Ez évi 36. számunkban Biciklivel a metrón címmel jelent meg Bereczky Dávid panaszos levele, amelyben azt kifogásolta, hogy a metróra nem engedték felszállni — még az utolsó peronra se — biciklijével.

A BKV-tól az alábbi választ kaptuk:

Az érvényben levő személyi díjszabás értelmében, amely minden utastájékoztató táblán, valamint a járműveken is megtalálható, a BKV által üzemeltetett járműveken tilos a kerékpár szállítása. Ez alól kivétel a soroksári átkelőkomp, ahol a kerékpár szállítási díja 6 forint.

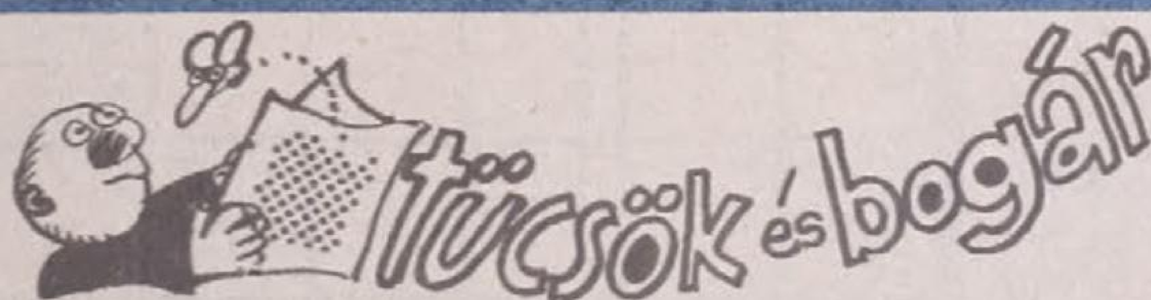
A tilalmat az alábbi okok indokolják:

— váratlan járműfékezés esetén — mivel a biciklit nem lehet rögzíteni, az balesetveszélyes;

— mivel használatban van, feltehetően poros, piszkos, így beszennyezheti mások ruháját.

A levélből az is kitűnik, hogy a fiatalember nem volt egyedül, s így az amúgy is zsúfolt szerelvényen lehetetlen lett volna 2-3 kerékpár elhelyezése.

Kiss József
Sajtó-, Prop. szolg. vez.

19.25: A Német Demokratikus Köztársaság nemzeti ünnepén
A műsor keretében elhangzik:
Szegény Heinrich
[redacted] rádióváltozatát
Lékay Ottó, a dalszövegeket Mesterházi

Nem inkább: szegény Erich?!

(Az RTV újságban észlelte Schwarz Éva)

megalakítjuk a Lakás- és Otthonnélküli Fiatalok Akció Szövetségét, a LOFASZ-t.
A LOFASZ a lakással még nem rendelkező, szüleiknél vagy albérletben lakó, egyedülálló vagy csalá-

Ezt kapunk, nem lakást?
(A Borsodi Vegyész c. lapban találta Szabó Tiborné; miskolci olvasónk)

akik lak... helyükön kívül fekvő nevelési-oktatási intézményekben tannnulnak.
A helyi és helyközi utazásra jogosító havijegy a tárov

Hiszen már Lennnin is megmondta: tannnulni, tannnulni, tannnulni!

(Egy tájékoztatóban fedezte fel dr Vinczeffy Zsoltné, gödöllői olvasónk)

Mindenbe?! Jaj!

(Pécsett fotózta Bayer Mária)

KITŰNŐ DIAGNÓZIS

– Nem vitás, hogy a maga betegségének a szesz az oka!

– Végre!...

A páciens válaszának folytatása a rejtvényben olvasható. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb 1989. november 6-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A helyes megfejtést beküldők között háromszor 300 forintot sorsolunk ki.

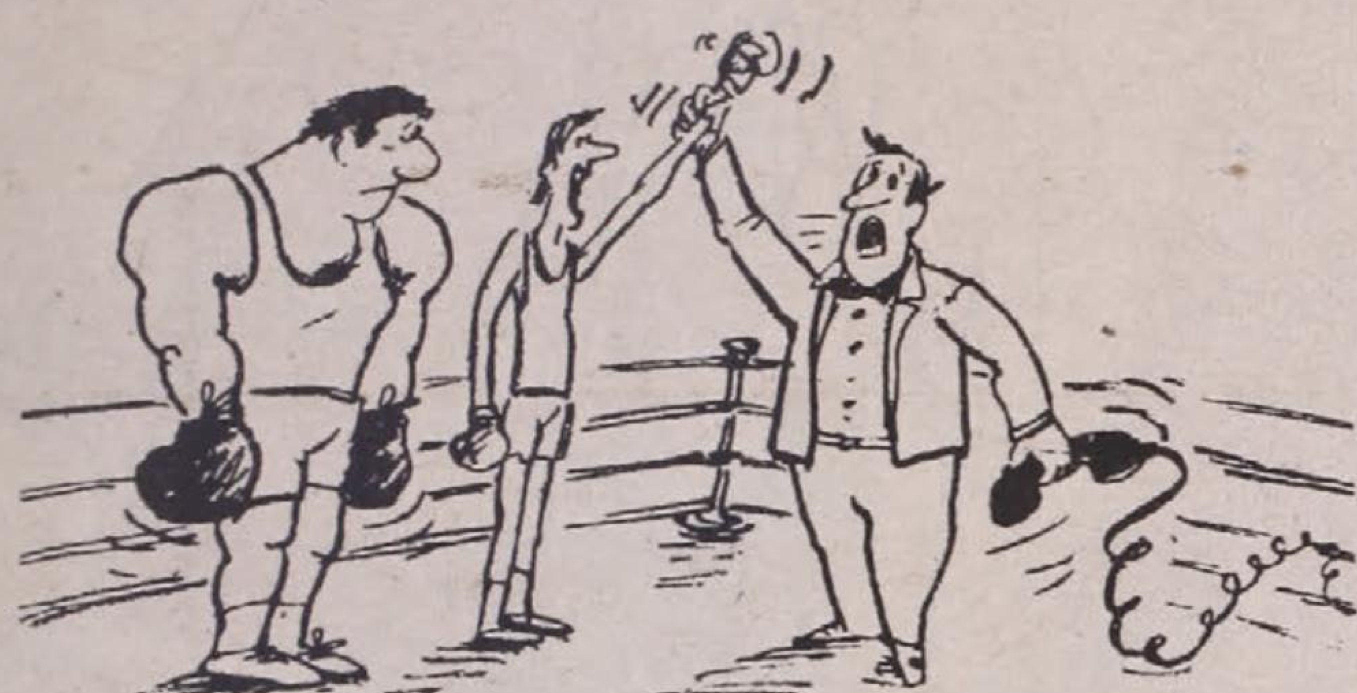
Benke István

A BETEG SZAVAI; 1. RÉSZ
MÉTER
SZULTÁNI CÍM
ÜZEMANYAG
PEDAGÓGUS
... MAIL
SZÍNÉSZ /LAJOS/
ÚTLEGELI
HAMIS
FERDÜL
OLASZ FFINÉV
ÖROM HANGZÓI
IDEGEN OLAJ
NEHEZTEL
TOJÁSDAD
O
FÉRFINÉV
KÍVÜL REKESZT
TÉVES JEGYZÉS
ILONA, BECÉZVE
KARDOT FORGAT
IRÁNI FŐVÁROS
NŐI NÉV
DUNA MENTI VÁROS
GLÉDA
RÖVID KÖLTEMÉNY
FAÁRUSITÓHELY
FESTŐI KILÁTÁS
KISEBB NYÍLÁS, TÁJSZÓ
LOPVA
BÍRÓSÁG ANYAGA
SZOVJET ZG. MŰV.
SPORT ESZKÖZ
KÉZBEN FOGAT
VÁLASZ 2. RÉSZE
SPANYOL AUTÓJEL
SZENVEDÉS
KÉPES, TUD
TETEJÉRE
SÍKSÁG
INDONÉZ SZIGET
YRADIER DALA
VISSZAREND EL
TÉVÉMŰSOR
TANÍT
FAMUNKA MESTERE
NITROGÉN
HIBÁT LEPLEZŐ
AZ EGYIK FONDA
TELEPÜLÉS
AD ...; IRATTÁRBA TEENDŐ
... DEPARTMENT
URALOM
ÖNKRITIKA
OLASZ FFINÉV
HÉBER BETŰ
ANGOL SÖR
KÉMIKUS /MÓR/
PÉTER, BECÉZVE
OR. FELSZIGET
DÍSZÜNNEPSÉG
SAJTÓTERMÉK
RAJTHELY
KEZÉRE ÜTÖTT
SZOBROT MINTÁZ
ÍZESÍTŐ ANYAG
DOBOG A SZÍV
RÓMAI 1000-ES
SALAMON, BECÉZVE
CSÓNAKÁZIK
ÓRIÁSI EMLŐS
APRÓ KUTYA
JAP. POLITIKUS
... ROSBERG
VERSENY RÉSZE
SZŐLŐFAJTA
SZÁNDÉKOZIK
VALAMI NÉZ
LAKOMA
... ÉS SALAAM
FALHAT
LENDL SZEMÉLYNEVE
DÁN FFINÉV
ASZTALCIUM
DIES...; A HARAG NAPJA
KÉPZŐ
ÉRTÉKESÍT. NÉP
EZÜST VEGYJ.-E
PARIPA
LEVÉLTÁVIRAT
ESKÜVŐI MULATSÁG
SIEMENS
AZ ÚJVILÁG LATIN NEVE
Á
AZ AMPER RÖVIDÍTÉSE

PROTEKCIÓ

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF

Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. 1977

Telefon: 118-8411

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.: 112-8860) 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 25 Ft, negyedévre 75 Ft, egy évre 300 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

89.2308/44-66-22

Felelős vezető: GRASSELLY ISTVÁN vezérigazgató

Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

HU ISSN 0134—0611

– Ki merészelt fundamentalista cimkét ragasztani a hátamra?! . . .

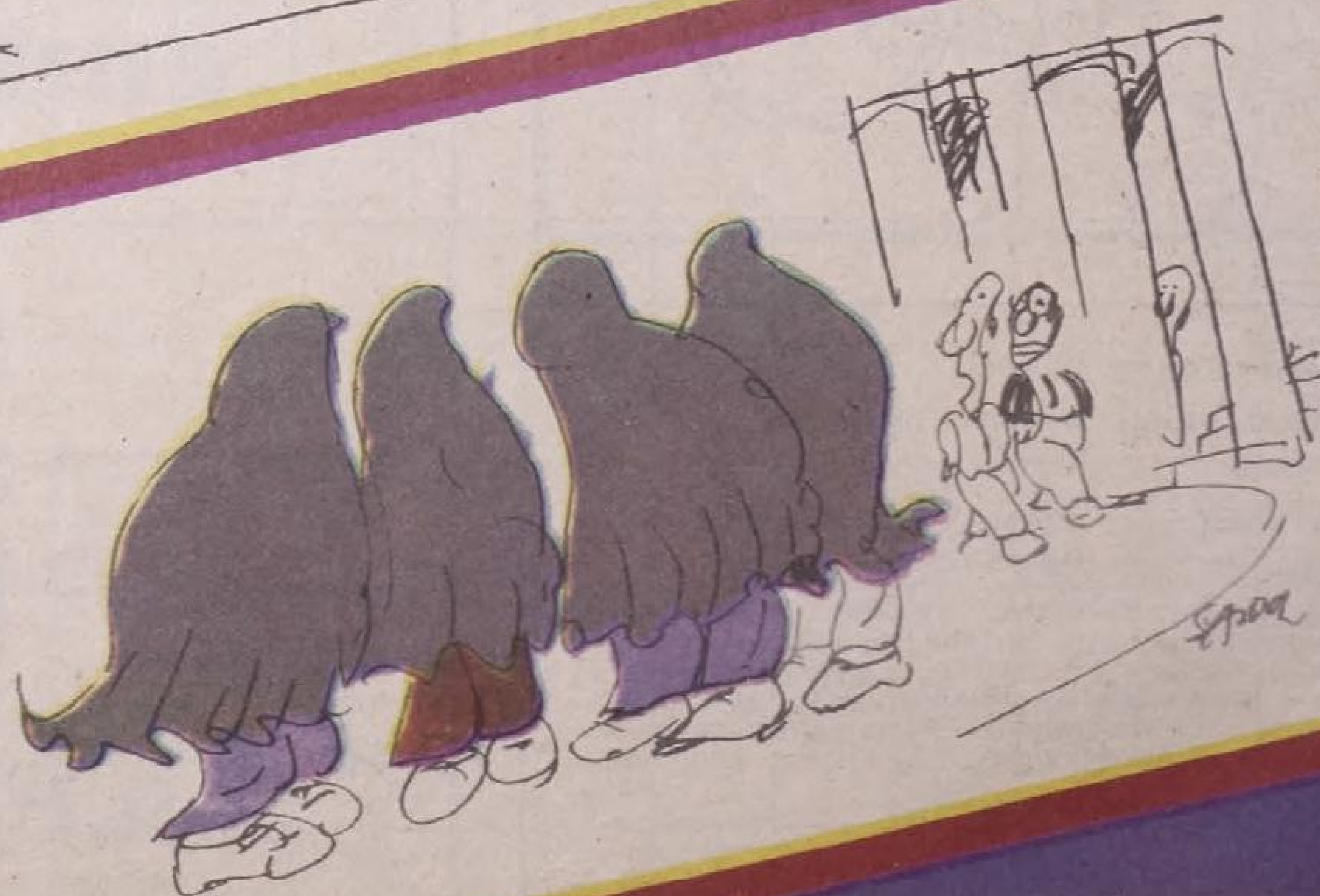

– Még majd MSZMP-tagnak néznek!

A FŐ KÉRDÉS

– És maga már átigazolt az MSZP-be . . . ?

PLATFORM-SZABADSÁG

– Ez valami titkos frakció!